

פולמוס

גיטוי הכזב

מי משפיע על פסקי בתי הדין הרבניים?
האם אלימות וכפיית גט שלא כהלכה מותרים?

תשובות לשאלות אלו ודומיהם
מופיעים בקונטרס זה

מהדורה מקוצרת - אייר ה'תשע"ט
מיועד להפצה חינוך לשם זיכוי הרבים

תוכן העניינים – המהדורה המקוצרת

פרק "תמונת מצב"

1.	עת לדבר	ד
2.	עובדות ולא רגשות	ד
3.	השאלה המתבקשת	ד
4.	ציפיות המדינה	ה
5.	שלילת סמכויות	ה
6.	'ארגוני הנשים' ו'הקרן החדשה לישראל' הרס במסווה של 'מעמד האשה'	ו
7.	פיקוח צמוד של המדינה וארגוני הנשים	ח
8.	המהפך! "בית חרושת לגיטין"	י
9.	שינוי כללי הפסיקה משנים עברו	יא
10.	קידום דיינים ליברלים	יב
11.	אגרת פרידה ממסורת הדורות	יד
12.	גיבורים על חלשים – רוקדים על הדם	יד
13.	לא דואגים לעגונות	טו
14.	הסתרת פסקי דין ועיכוב פרוטוקולים	טו
15.	היתרים שמביאים טרגדיות	טז
16.	מחיקת הסיכוי לשלום בית	יז
17.	הנהגת היהדות – שלום בית קודם לכל!	יז
18.	התאכזרות גלויה לגברים	יח
19.	במקום "כיבוד אב" – רצח האב!!	יט
20.	פסקים גזעניים מעוותים	כא
21.	לכל שקל יש תמורה!	כב
22.	האיסור להוציא לעז על הגיטין	כג
23.	זו כן הבעיה שלך	כה
24.	פרסום שמות לתועלת – מותר ע"פ הלכה	כה
25.	כשעושים מהאה למטה – אין דין למעלה	כה
26.	האם יש פתרון?	כו

פרק "עשרה סיפורים בקצרה"

1.	סכנת מחלה מדבקת אינה כפייה	כח
2.	הבעל הצעיר שהתפקר	כח
3.	הצגה של כפייה "דרך ברירה"	כט
4.	עקשנות של הרה"ר שהביאה לחורבן צד	כט
5.	ישב בצינוק על הרצון לראות את בנו היחיד	ל
6.	הרב יצחק מידן - מאסר וכפייה במקום 'היתר נישואין'	ל
7.	הקשר בין שמואל א' לכפיית גיטין	ל
8.	טרטורי הבעל – כפייה שגרתית	לא
9.	אכזריות לשמה – סילוף התורה	לא
10.	דיינים שמבטלים הסכמים שאושרו על ידם	לב

קונטרס

גיטי הכזב

על הבעיות החמורות
הנגרמות מפיקוח המדינה
ומכניסת חוקי הבג"ץ ובתי המשפט
לבתי הדין הרבניים

נתחבר בסייעתא דשמיא ובזכות הרבים
ע"י דיינים ומורי צדק
פעיה"ק ירושלים ת"ו

תגובות, הערות והארות יתקבלו בתודה ובברכה בכתובת אימייל: getkoshr@gmail.com כל מי שברשותו
פרוטוקולים ומסמכים מקוריים שיכולים ללמד על מצב הגיטין בא"י ובחו"ל או שמעוניין בחוו"ד חיצונית על
כשרות הגט מתבקש לשלוח ל'ועד הרבנים' - ת.ד. 2509 ירושלים או לכתובת האימייל ומובטח לו חיסיון מלא

פרק "תמונת מצב"

1

עת לדבר

קונטרס זה נכתב בחרדת קודש מתוך שליחות ואחריות ע"י רבנים חשובים הבקיאים בשו"ע 'אבן העזר' ו'חושן משפט'. הם אינם קשורים לזרם מפלגתי או קיצוני ואין להם עסק בפוליטיקה.

צוות הרבנים הגאונים חקר את נושא הגיטין לעומקו במשך למעלה מעשר שנים, ועקב אחרי כל הפרסומים והכתבות על הנעשה ב"בתי הדין הרבניים". במיוחד עבר בעיון על מאות פרוטוקולים ופד"ר, ושמע סיפורים וטרגדיות מכלי ראשון ממש.

לעיני הרבנים התגלתה תמונה שונה לגמרי ממה שנידמה לרבנים רבים וטובים. מדובר במהפך גמור ממה שהיה מקובל בדורות עברו. המהפך לא החל מהדיינים עצמם ולא נעשה ביוזמתם. המהפך החל מאילוצים קשים שהגיעו מצד גורמים חיצוניים המשפיעים, עוקבים וקובעים את מהלך העניינים בבתי הדין הרבניים.

לאור זאת פנינו לגדולי הדור מעתיקי השמועה אשר כל בית ישראל נשען עליהם. שטחנו בפניהם את העובדות במלואם, ושאלנו מה עלינו לעשות? האם לשתוק, שכן הדבר עלול לפגוע בדיינים מכובדים, או שמא חייבים לזעוק ולעצור מיד את המצב הנוכחי. שכן אי אפשר לשתוק על עקירת התורה הקיימת בהתנהלות 'בתי הדין הרבניים'. בפרט שגם חלק מהצדיקים המקפידים על קלה כבחמורה, עושים שם גיטין וסומכים על כך שגרושותיהם מותרות להינשא.

התשובה של מרנן גדולי ומאורי הדור היתה חד משמעית: **"אם לפי העובדות יש בבתי הדין של הרבנות עקירת התורה, אם אכן דיינים המופקדים לפסוק ע"פ השו"ע, 'פוסקים' לפי חוקי מדינת ישראל באופנים הגורמים לביטול הגט – אסור לסמוך על הגיטין שלהם, ואפילו אם הפוסקים שם רק אינם לכתחילה – חייבים לזעוק ולפרסם את הדבר בכל דרך אפשרית"**.

2

עובדות ולא רגשות

מכוח הכרעתם של פוסקי ומאורי הדור – יוצא קונטרס הסברה זה. **המקיף הרבה מהבעיות העומדות על הפרק המצויות 'בבתי הדין הרבניים'**. כאמור, אין כוונתנו חלילה לפגוע באישיות זו או אחרת. כל דיין בכבודו ומקומו מונח. **אלא כל דברינו הוא בירור אמיתי של העובדות בלי נגיעות! כי איננו שייכים לצד מסוים, ולא הבאנו אלטרנטיבה אחרת**. אלא מגמתנו רק להביא את העובדות שמראות באופן ברור וחד משמעי, שלא קיים ברבנות מצב לדון 'לכתחילה', לא מחפשים שם לצאת ידי כל הפוסקים. ופעמים רבות אף עוקרים את פסקי השו"ע לגמרי.

זאת ועוד. בטוחים אנו שבקריאה ראשונה בוודאי יהיה קשה לעכל את הנכתב. אולם מתוך הניסיון ולאחר שדברנו עם מאות רבנים ודיינים החרדים לדבר ה', ונוכחנו לראות שע"י התבוננות נוספת, מתוך מתינות ועיון בהערות ובמקורות – הדברים מדברים בעד עצמם, והאמת זועקת מאליה.

3

השאלה המתבקשת

מאחר ומדובר בנושא המרכזי ביותר בעם ישראל שהוא **קדושת עם ישראל וטהרת היחוס**. ומדובר באחד מג' עבירות חמורות שדינם "יהרג ואל יעבור". חובתנו להשיב על התמיה החמורה המתבקשת **מדוע עד היום לא עלה נושא זה על סדר היום הציבורי?** הרי מוסד זה קיים כבר יותר משבעים שנה, כיהנו בו דיינים חשובים

ומפורסמים, ומדוע רק היום אנו נזכרים לומר שיש בעיות קשות ברבנות?¹ האם בשנים האחרונות מתחולל מהפך בבתי הדין הרבניים? האם כל דיין עושה שם מה שנראה לו? האם אין אחדות דעים? מי המשפיע והקובע כיצד יתנהלו 'בתי הדין הרבניים'? על שאלות אלו ואחרות, אנו משיבים בהקדמה זו:

4

ציפיות המדינה

הרבנות הראשית הוקמה ע"י ההסתדרות הציונית בזמן השלטון המנדטורי של הבריטים, עוד בטרם הוקמה מדינת ישראל. מנהיגי התנועה הציונית חיים ויצמן ובן גוריון שלא אהדו דתיים בלשון המעטה, היו זקוקים להציג את עצמם בזירה הבינלאומית ובעיני יהדות העולם כמייצגי ומנהיגי העם היהודי כולו. לכן טרחו להקים את הרבנות הראשית כי באופן זה יכלו לדרוש שליטה על העם היהודי. מאז שיחק הממסד משחק כפול. כלפי חוץ הציגו עצמם כמאפשרים חופש דת מוחלט, וכלפי פנים הפעילה המדינה מאז ועד היום לחץ בלתי נלאה של 'כפייה אנטי דתית' על הציבור ועל העובדים מטעמה ב'בתי הדין הרבניים'.

אם בעבר הדיינים החשובים והוותיקים השתדלו לפסוק ע"פ שו"ע למרות מריבות קשות עם ראשי המדינה. הרי שבמשך האחרון הוגדשה הסאה, והוקם מעקב צמוד ואישי על כל דיין ועל כל תיק שנפתח ברבנות. מערכת מחשוב מיוחדת משיקה ומנגישה את כל הממסד הרבני לאנשים שונאי דת ועוקרי תורה: חברי כנסת חילוניים, ארגוני הנשים והרפורמים שמטרתם אחת – לעקור את ציווי התורה שבעל מגרש מרצונו וע"י גט כשר.

ב'ועדת חוקה ומשפט' (תשע"ג) קבעו הממונים מטעם המדינה לפקח על בתי הדין, שהם ארגוני הנשים הרפורמיות וחברי כנסת חילוניים, דברים נחרצים כדלהלן: "אשה הרוצה גט עליה לקבלו באופן מידי! לא נסבול מצב שאשה רוצה גט ולא תקבלו מיד, כולל שאר דרישותיה ע"פ חוקי המדינה". אלו הם צפיות המפקחים ממוסד הרבנות: סגירה מהירה של תיקי גירושין! אשה שרוצה גט נקראת עגונה – וחייבת לקבל גט מידית! ב'חוק הסנקציות' החדש נקבע שתוך ארבעים וחמש יום ממתן פסק הדין חייבים הדיינים להגביר לחץ על הבעל, עד שיתן גט.

5

שלילת סמכויות

זאת ועוד: המדינה שללה מהדיינים כל סמכות שהיה באפשרותה. הבג"ץ קבע שכל מערכת "בית המשפט" הם מעל 'בתי הדין הרבניים'. בית המשפט קובע עבור 'בתי הדין הרבניים' את חלוקת הרכוש, משמורת הילדים, המזונות והירושה. בג"ץ אף קבע שבתי המשפט יכולים לבטל את פסקי בתי הדין הרבניים.² וכל זה כלול

¹ למען האמת, נושא 'הרבנות' עלה לדיון אצל גדולי הדורות כבר מיום 'הווסדה', התייחסו לכך גדולי ישראל בארץ הקודש ובחו"ל. על כך נכתוב מעט במאמר תמונת מצב ובסוף הקונטרס. אולם ברור שכל גדולי הדור אז, לא דברו על המצב הנוכחי בו בתי המשפט והבג"ץ קובעים לדיינים בבתי הדין הרבני את "חוקי התורה".

² חוק זה נקבע בבג"ץ בבלי שנת 1994. והוא נאכף למעשה, כדוגמת הסיפור הידוע של זיכוי הגט בצפת לבעל במצב צמח (קומה), שמועצת הרבנות רצתה להתנגד לגט (לא מתוך צדקות, אלא מלחץ ציבורי גדול של כל העיתונות החרדית ומודעות רחוב. כפי שמובא בחוברת 'הדין והדיין' גיליון 16 פס"ד 5, וגיליון 17 פס"ד 8) והבג"ץ אסר על הרבנות הראשית להתערב בפסיקה של ביה"ד בצפת שהדיין הדת"ל אוריאל לביא ביצע את הגט, נגד דעת גדולי הדור.

בשבועה שנשבעים הדיינים: "לשמור אמונים לחוקי המדינה"³. הם לא השאירו לדיינים מאומה מלבד מתן הגט עצמו (שגם זה היו שוללים מהדיינים, אם היו בטוחים שלא יהיה 'ויצעקו'). הדיינים ברבנות נהפכו היום לסופרי גיטין בלבד! ועל זה הם מקבלים משכורות גבוהות. ולכן הצפיות של המדינה מהם לתת תמורה מלאה ב'תיקי הגירושין': להתייחס לכל אשה הדורשת גט כ'עגונה' ולנהוג בבעלים ביד קשה, ולא לצמצם לתת גט מידית נגד רצונם.

מאחר והדיינים יודעים שבכל נושא מלבד מתן הגט – 'בית המשפט' קובע. מנסים הדיינים לפסוק בכל הנושאים בדומה למה שקובע 'בית המשפט' או הבג"ץ. כדי לא להתנגש עם דרישות החוק, ושלא להגיע למצב שיפוטו או יחויבו בתביעות נזיקין של מאות אלפי שקלים. הסיפורים על דאגת הדיינים להמשך קיום 'בתי הדין הרבניים', הם מעטפת לדאגה האישית שלהם למשכורתם בסוף החודש. כשפונים לדיינים ושואלים מדוע פסקו כמו 'בית המשפט'?, הם משיבים: כל עוד אפשר לאחד מהצדדים לפנות ל'בית המשפט' ולבטל את מה שנפסק, אז כבר מלכתחילה אנו 'פוסקים' כפי 'בתי המשפט'.⁴

6

'ארגוני הנשים' ו'הקרן החדשה לישראל' הרס במסווה של 'מעמד האשה'

דבר נוסף נושף בערפם של הדיינים ומשבש את שיקול דעתם, היא המציאות הידועה שחברי כנסת חילוניים וארגוני הנשים – 'דואגים' מאד רק לטובת הנשים! ארגוני הנשים הרפורמיות, נלחמים כבר כשלושים שנה למען "כבוד האשה" ומנסים בכל דרך **לבטל את ההלכה הקובעת שהבעל (אפילו אם הוא רע מזג) מגרש רק מרצונו הטוב ולא בכפייה**.⁵

ארגוני הנשים הללו, שמיקרופון התקשורת בידם, מתוקצבים ע"י "הקרן החדשה לישראל"⁶ בסכומים של מיליונים מדי שנה, **ומפעילים לחץ מטורף על הדיינים ע"י "תביעות נזיקין" נגד דיינים** שלטעמם עוברים על החוק ולא עוזרים לנשים בכל כוחם ולא מזרזים את הגט, כפי ציפיות האשה ודרישותיה.

³ כל המתמנה לדיין ב'בתי הדין הרבניים' חייב להישבע שבועת אמונים וזה לשונה: **"דיין ישמור אמונים למדינת ישראל**, ישפוט משפט צדק, לא יטה משפט ולא יכיר פנים וינהג כהלכה" (סעיף 4 לכללי האתיקה לדיינים עמוד 1168). הנראה משבועת האמונים שההלכה צריכה להסתדר עם 'אמונים' למדינת ישראל הכפרנית ה' ישמרנו.

⁴ עיין בחלק ההלכות "שערי ההלכה בסעיף כג שאין שום בסיס לטענות אלו, וכל מעשיהם הוא גזל גמור.

⁵ **כל עמי הארצות יודעים בעל פה את דברי הרמב"ם בפרק ב' מהלכות גירושין הלכה כ'** הכותב: **כופין אותו עד שיאמר רוצה אני**. וחושבים שכל הכפיות שעושים לבעל, וכל האיומים וההפחדות והבזיונות הכל – מותר ע"פ הלכה, כי הכפייה היא רק לבטל את היצר הרע שבקרבו, ובסוף שמתגבר יצרו הטוב ואומר רוצה אני, נותן את הגט בלב שלם. אולם כל זה טעות גמורה לכל יודעי דבר. וכל המתחיל ללמוד הלכות גיטין, וגם המעיין ברמב"ם עצמו בהלכה הנ"ל רואה, **שהרמב"ם מדגיש שכל דבריו הם רק באופן שהכפייה היא כדין**. אבל כאשר הכפייה שלא כדין הגט פסול. **וכפייה כדין היא רק במקרים נדירים ובודדים כמבואר בטור ושו"ע אבה"ע סי' קנ"ד עיי"ש**.

⁶ הקרן החדשה לישראל היא קרן נוצרית, בעיקר של נשים פמיניסטיות, שחרטה על דיגלה את עקירת הדת היהודית, ויצירת סובלנות דתית, ובעיקר עקירת מושג הנישואין והתא המשפחתי. קואליציית עיקר הכוללת רפורמים וכופרים

כתוצאה מהלחץ של ארגוני הנשים התקבלו משנת תשנ"ה חוקים חדשים המאלצים את הדיינים לכפות גיטין על הבעלים בכל דרך ובכל מחיר.

'הקרן החדשה לישראל' מזרימה מיליונים לארגוני הנשים **הפמיניסטיות** בעלי צביון חילוני כפרני וחרדיות לייט (כ"ד לאשה', 'קולך' ועוד) במגמה מוצהרת לעקור את הדת והמשפחה היהודית.⁸

ארגוני הנשים המתקצבים בסכומי עתק של מאות אלפים ע"י הקרן החדשה לישראל (כמופיע במסמכים הרשמיים של הקרן) – **דוגלים בשיטה שמסגרת הנישואין ושלמות הבית הוא דבר שלילי ומיותר!** הם משחירים את הגברים ומציירים אותם כאלימים ורשעים, כל הכספים מופנים בשביל ליצור מצב של גיטין ופירוקי משפחות, ולא חלילה של בניה ותיקון העבר.

כתוצאה מההטפה של ארגוני הנשים, להכיר בכל אשה הדורשת גט במשך שנה 'כמסורבת גט', הדיינים בבתי הדין – אשר פועלים עמם ביד אחת – לא מתעסקים בדרך כלל ב'שלום בית'. בנוסף לכך **'יועצות הנישואין' שאליהם מפנים בתי הדין הללו** לא מתאמצים לעשות שלום בית. ופעמים רבות, כשהבעיה אצל האשה, והדו"ח של היועצת לרעתה, האשה מתנגדת להצגת הדו"ח בפני הדיינים, וע"פ החוק אסור ליועצת להגיש את הדו"ח בניגוד לדעת האשה בלא דרישת ביה"ד. אולם הדיינים משתפים פעולה עם האשה ולא דורשים לראות את הדו"ח. הבעל המסכן שרצה שלום בית ושילם אלפי שקלים ליועצת מטעם ביה"ד, נשאר עם גרעון כספי, וגם לא זכה להציג את הדו"ח שמטהר אותו מאשמה.

ארגוני הנשים דואגים שהדיינים יעשו במהירות מסחררת כדי שלא ישמעו את טענות הבעל! ולא ינסו כלל לעשות שלום בית. בהלכה היהודית כל נשמה זה עולם מלא! מחללים עליו את השבת. וכאן בשביל בצע כסף ומשכורות עתק, חיי ראוה ותאוה, מוכנים דיינים להניף את חרב הגירושין הקטלנית על ראשי ילדים יהודים.

מוצהרים, הפועלים ביד אחת עם כל ארגוני הנשים: 'קולך', 'מרכז צדק לנשים', מכון רקמן, 'יד לאשה' ועוד.

⁷ להלן **רשימה חלקית של הסכומים שפורסמו באתר הרשמי של 'הקרן החדשה לישראל'**, על הכספים שמקבלים ארגוני הנשים (בשנת 2015): ארגון 'קולך' – \$45,000. פורום 'קולך' – \$84,900. 'מרכז צדק לנשים' – \$69,000. 'קואליציית עיקר' – \$41,000. 'ארגון 'מבוי סתום' – \$50,000. ארגון 'יד לאשה' – \$15,000. 'נשות הכותל' – \$90,000. ועוד עשרות רבות של ארגוני רפורמים וקונסרטיבים המקבלים מיליוני דולרים בשנה במטרה להרוס את 'התא המשפחתי' בישראל.

⁸ בעיתון 'יתד נאמן' (אב תשע"ז) פורסמה כתבת תחקיר מקיפה על מעללי הקרן החדשה לישראל **אשר מממנת שלושים ושש גופים הנלחמים בחרדים ובדתיים!** ומקדמת בסכומי עתק את הרפורמים כדי להשליטם על חינוך בתי הספר והרשות הציבורית במדינת ישראל. הקרן החדשה במסווה של 'סובלנות דתית' מממנת ארגונים הפועלים בכל כוחם למחיקת הדת מהמדינה, רמיסת השבת והכשרות, ומתקצבים במיליונים פעילות משותפת של בני נוער ישראלים וערביים, למטרת התבוללות.

⁹ אדרבה העוסקים כביכול בשלום בית מטעם הרבנות ע"פ רוב הם הורסים את שלום הבית. כי זה הרוח שמקבלים מה'רבנות הראשית לישראל' – לא לדאוג לשלום בית, אלא לעשות כמה שיותר גיטין. וכידוע למי שנפל ברשתם כמעט שאין מקרים של שלום בית היוצאים מתחת ידם.. כמו שמעיד הדיין מרדכי טולידנו בספרו מעשה בי"ד ח"א אבה"ע סי' לח, **שיש דיינים שפוסקים מיד חיוב גט בלי לנסות שלום בית כלל.** כמו כן, אחד מעובדי בית הדין הרבני העיד בפנינו, שחילק קלטות של שלום בית לכל הבאים בשער בית הדין הרבני.

עורכי הדין של ארגוני הנשים פועלים באגרסיביות נגד דיינים שלא מבצעים את דרישות החוק ככתבם וכלשונם – ע"י תביעות לבג"ץ ואיומי קנסות גבוהים ביותר.

בעשור האחרון הצליחו ארגוני הנשים להשפיע מאד על מינוי דיינים – ע"י כך השתנה לרעה פסיקת ההלכה של הדיינים באופן שהורס את כשרות הגיטין¹⁰, וכמבואר בארוכה בחלק ההלכתי של קונטרס זה.

בנוסף לכך בשנת תשע"ב נענתה המדינה ל'ארגוני הנשים' שטענו שהדיינים לא מיישמים כראוי את חוק המדינה המכונה 'חוק בתי הדין הרבניים' – 'צווי ההגבלה' – תשנ"ה. **וקבעה המדינה בחוק שתקום 'ועדה' שתתכנס כל שנה ותפקח על הדיינים ברבנות לראות אם מיישמים את החוק הלכה למעשה. ואכן מיד בתשע"ג התכנסה 'הועדה' – כאשר חצי מחבריה הם עו"ד ומנכ"לים של ארגוני הנשים המתוקצבים ע"י הקרן החדשה לישראל.**

7

פיקוח צמוד של המדינה וארגוני הנשים

לאור הפיקוח ההדוק והמוחץ של ארגוני הנשים וחברי כנסת חילוניים על דייני הרבנות, העוקבים אחרי תיקי הגירושין שברבנות¹¹, ונושפים בעורפם של הדיינים ל'שחרר' את האשה מכבלי העיגון כביכול. אין הדיינים יכולים לזוז כמלא נימה מחוקי המדינה ותקנות הרבנות. **הברירה בידם היא או לשמוע לחוקי המדינה ולהתעלם מהשו"ע, או להתפטר ולחזור ל'כולל'**¹². גזירת זו מעבירה את הדיינים על דתם ודעתם ומחייבת אותם לשנות ממה שכתבו הם בעצמם בספרים שהוציאו בהלכות אלו, ולהוציא למעשה פסקי דין הפוכים.¹³

ומעיד שבאותם חודשים לא חזרו שנית הרבה זוגות שקבלו ממנו את הקלטות. הדיינים גילו את מעלליו והזהירו אותו שאם ימשיך לחלק ידאגו שיפוט מיד.¹⁰ במאמר של ארגוני הנשים "יד לאשה" "מרכז צדק לנשים" "קולך" (התפרסם בתקשורת ברביעי למרץ 2008) מתפארות שני עו"ד מראשי ארגוני הנשים הנ"ל **על תביעות פיצויים שהוגשו נגד דיינים** שלא דאגו מספיק לכפיית גט על בעלים כמובא בחוק, ובנוסף מתפארות על שאר הישגים שלהם, וז"ל: **"פעילותם של ארגוני הנשים השפיעה ומשפיעה בלי ספק בדרכים מגוונות על העמדה של בתי הדין בנושא מסורבות הגט, ועל השיח ההלכתי (הפסקים) של הדיינים".** אותם 'ארגוני הנשים' המשתפות פעולה עם 'נשות הכותל' והנתמכים רשמית ע"י ארגוני שמאל כמו 'הקרן החדשה לישראל' שהיא קרן נוצרית התומכת במחבלים ובשונאי ישראל – הם הקובעות לדיינים את 'ההלכות' ע"י הלחץ האטומי והאיומים שמפעילות. בכתבות גדולות בעיתון יתד נאמן (ט"ז אב תשע"ז) מפורט שיתוף הפעולה בין ארגון הנשים 'קולך' לרפורמים ו'לקרן החדשה לישראל' לדוגמא: במסגרת שיתוף הפעולה זה הגיש 'קולך' עתירות לבג"ץ נגד מתן עזרה לאברכים בסבסוד מעונות לילדים. ועתירות נגד בתי הדין בישראל והם רואים ברפורמים זרם לגיטימי ביהדות.

¹¹ נציגי ארגוני הנשים הלוחמות בכל מחיר בעד כפיית גיטין **עוקבות דרך המחשב על כל התיקים לגירושין ברבנות** ובפרט למי שפונה אליהם ישירות ומבקשת את עזרתם. **'בתי הדין הרבניים' החליפו את עורם ומשמשים כיום זרוע צבאית המיישמת את רצון ארגוני הנשים.**

¹² **עדות לכך יש למכביר. לדוגמא: 1.** העיד ת"ח חשוב מאוד שנוכח בדיון בשנת תש"ע אצל הדיין ח.ש. רוזנטל שאיים על הבעל שיש לו דרכים לפי החוק לא לצו לתת גט, והעיר לו אותו ת"ח שזה כפיית גט שמבטל את הגט מהתורה. השיב הדיין: **"כל מי שנמצא בביה"ד הרבני במשך כמה חודשים, יודע שכאן לא נוהג השו"ע של רבי יוסף קארו, אלא יש כאן שו"ע אחר של בתי הדין הרבניים"** והסכימו לדבריו הדיינים הנוספים בהרכב בנימין לוי וסעדיה

הדיינים אינם מסוגלים לחזור ולפסוק כפי שנהגו בעבר. זאת מאחר ונדרשים להביא לנתינת הגט לאשה בכל מחיר. בפרסומים רשמיים מוזכר שצורת הפיקוח של המדינה על דייני הרבנות מתבצעת באופן צמוד ממש – הכולל מעקב אחרי כל תיק ברבנות.¹⁴ **הדיינים אינם יכולים להתחמק ממילוי דרישות החוק** ל"צווי הגבלה" – הכוללת מאסר בכלא וצינוק.¹⁵

2. העידו ת"ח שהיו נוכחים בדיון אצל הדיינים י. אליעזרוב וז.י. רבינוביץ בתאריך ה' תמוז תשע"ב העו"ד מטעם הבעל אמר שלא יתכן לקחת מהבעל חצי מהדירה, כאשר הוריו קנו את כל הדירה עוד לפני החתונה, וזה נוגד את דברי השו"ע אבה"ע סי' ע"ז סעי' ב'. וסירוב הבעל לתת גט הוא רק בגלל שגוזלים לו את חלקו בדירה (עוד לפני חיוב המזונות המופרז שיגזול לו את חצי הדירה השני וירדוף אותו כל חייו). האשה שידעה את האמת שהדירה לא שלה ולא שילמה עליה שקל אחד, הסכימה לקבל רק 400 אלף ₪ ולקנות דירה במקום זול. ושאר הדירה ששווה כשלוש מליון ₪ תישאר לבעל. אולם הדיינים הנ"ל התעקשו, שלא מסכימים שהאשה תוותר על חצי הדירה המגיעה לה לפי החוק. העו"ד של הבעל שאל: מדוע הדיינים עוברים על השו"ע? שני הדיינים השיבו לו: **"אם עוד פעם אחת תזכיר כאן את המילה שו"ע נעניש אותך"**. 3. **עדות דומה** שמענו על הדיין י. יפרח שאמר לאברך: תן גט מיד או שנכניס אותך לשנה בכלא. האברך אמר לו שהפוסקים קובעים שכלא זה כפייה. השיב לו הדיין: **"אצלנו בבית הדין הרבני, יש כללים אחרים, ואפילו עשר שנים בכלא – אינו כפייה"**. יש לציין שעל אמיתות הסיפורים הנזכרים בוצעה גביית עדות בפני בי"ד.

¹³ גם דיינים שכותבים ספרים, לא יכולים ליישם בשטח את פסקם. לדוגמא הדיין יוסף גולדברג בספרו 'אלו שכופין להוציא' כתב (בעמוד רמ"ב) הלכה שהטוענת שלא כדרך אין לכופו להוציא ומקורו מ'שדי חמד' בשם עדות ביעקב סי' לו, ודיין זה בעצמו 'בפסק דין' הנמצא תח"י (מתאריך ה' תמוז תשע"ה) פסק שיש חיוב גט על מקרה זה. מלבד זאת חייב את הבעל 'במזונות מעוכבת' מחמתו בסך 5000 ₪ לכל חדש מיום מתן פסק הדין עד שיתן גט. וראה להלן שכל גדולי הפוסקים פסקו (כולל מרן ה'יביע אומר') שמזונות מעוכבת הוא 'גזל גמור' והדבר פוסל את הגט מדין אונסי ממון וגוף.

¹⁴ וזה לשון הפרוטוקול (5 של ישיבת ועדת החוקה תשע"ג): "כיצד מפקחים על ביצוע צווי ההגבלה? באמצעות המערכת שמקפיצה מסימה אוטומטית וחיווי בולט ... כלומר יש מן צבע אדום שמהבהב בעיניים כדי שידעו שהתיק זה הוא תיק אדום".

¹⁵ בעקבות חוק 'בתי הדין הרבניים' פס"ד גירושין תיקון 7 תשע"ב – המחייב פיקוח שנתי על 'בתי הדין הרבניים' – במטרה לבדוק שהדיינים מיישמים את דרישות המדינה וחוקיה משנת תשנ"ה. הוקמה 'ועדה בכנסת' הכוללת מעל עשרים נציגים שרובם חכ"ם חילוניים עוקרי דת, ונציגי ארגוני הנשים הלוחמות בעד כפיית גיטין, **וגם שלושה דיינים מהרבנות: דיכובסקי, שטסמן והיישריק**. לאחר שנה של מעקב, התאספו כל חברי הועדה לאסיפה שבה דנו על יישום אמצעי הכפייה הישנים, ועל דרכים לאמצעי כפייה חדשים מזעזעים. כל הלומד בעיון את פרוטוקול הועדה (פרוטוקול 5 של ישיבת ועדת החוקה תשע"ג) – לא צריך כלל את הקונטרס הזה, ברור לו שדייני הרבנות השותפים בוועדה **נותנים יד אחת עם ארגוני הנשים לאכוף את הבעלים לתת גט בכל מחיר ובכל דרך, ורומסים לחלוטין את דין התורה שהבעל מגרש רק מרצונו**

המהפך! "בית חרושת לגיטין"

גיטין הוא הנושא הראשון שגדולי הדורות הזהירו בחומרה להיות מתונים ורגועים, ולא למהר בעשייתו כלל. **אדם שפועל תחת לחץ מאבד את שיקול הדעת ואף שוכח הלכות מפורשות.** מחובת הדיינים לעשות את שמיעת הצדדים במתינות ובישוב הדעת. והנה במשך השנים נבחרו ע"י הועדה הבוחרת של המדינה רבנים ראשיים מסוימים רק בתנאי שיזרזו את סגירת תיקי הגירושין כמה שיותר מהר! בהסכם חשאי הבטיחו אותם רבנים ל"ארגוני הנשים" שידאגו מידית שלא תהיה מציאות של סחבת בתיקים! **כל אותם תיקים רבים שהיו בהמתנה של מספר שנים בגלל סיבות הלכתיות רבות ומגוונות – נסגרו מידית בכפיית גיטין ע"י הרה"ר ש.מ. עמר.**¹⁶ והעידו דיינים ברבנות שבלחץ מגבוה נאלצו לעצום עיניים ולאטום אוזניים ולא לשמוע כלום, לכפות גט לכל הבעלים ולסגור את התיקים תוך מספר חודשים.

דיינים ותיקים מעידים, שמאז המהפך בבתי הדין ועד היום, החלו להיות דיונים וכפיות גיטין בנוכחות דין אחד בלבד, במקום שלושה (כמובא בדו"ח מבקר המדינה לשנת 2008).

כמו כן, כל נאמנות העדים נעשית לפי חוקי הערכאות, מאמינים לפסולי עדות (מחללי שבת, קרובים, נשים, עו"ד) ולכל מי שמקובל בערכאותיהם. לא נותנים זמן לברר היטב, להעמיק ולשמוע את הטענות. במיוחד אין להם זמן לשמוע במתינות את טענותיו של הבעל, מקובל היום שהדיינים אומרים לבעל: "אין לנו זמן לשמוע אותך קודם תן גט ושחרר את האשה, אחר כך נדבר".¹⁷ הדיינים עובדים במהירות מסחררת. שמיעת צד הבעל וטענותיו וחקירת העדים נעשית בחוסר סבלנות מוחלט. גם עצם כתיבת הגט ובירורי השמות ושאר פרטי הקניינים של הגט ומסירתו וביטול מודעות הכל נעשה במהירות ובקלות דעת, ברוב המקרים בפחות מחצי שעה גומרים את הגט. לפעמים מפאת חוסר זמן, עושים שני גיטין ביחד ברבע שעה.

אכן, מערכת האיומים על הדיינים גובה מחיר כבד ביותר. הסובלים הגדולים הם בעיקר הילדים, שברוב רובם של המקרים ניזוקים קשות ברוחניות ובגשמיות, ויש אף הולכים לאיבוד לגמרי מבחינה רוחנית. במקום שהדיינים

הטוב. אכן החוק שמחייב אסיפת מעקב בכל שנה ושנה מניב פירות באושים של זירוז ויישום אמצעי הכפייה הישנים, ושל המצאת אמצעי כפייה חדשים.

¹⁶ בעיתון 'קול העיר' (ערב חג סוכות תשע"ז) בראיון אישי של הרב הראשי ש.מ. עמר (שמכהן כיום כרבה של ירושלים) על ההסטוריה שלו בבתי הדין הרבניים, מספר ש'ארגוני הנשים' טענו שיש אלפי עגונות. "אמרתי להם: תנו לי רשימה של אלף עגונות, אני מבטיח שתוך כמה חודשים כולן תהיינה מסודרות. אמרו לי: איך? אמרתי: שיש לי שיטות שהמצאתי איך לפעול בנושא הזה, וזה מצא חן בעיניהם...". "אם הדיין מחפש ועוקב, אפשר למצוא דרכים לכפיה. אם נלחמים יש דרכים. אני הייתי מהיוזמים של ה'פטנטים' הללו". עוד מספר שם הרה"ר ש.מ. עמר: "כמעט ולא היה ישיבה בעייני גיטין שלא עשיתי גט. גם כשהיו בעיות..." "אבל ברוך ה' כשהגיעו אלי (נשים), כולם יצאו עם גיטין במהירות הבזק... בביה"ד הגדול היינו גומרים מקרים קשים בצורה מהירה".

¹⁷ עיין בשו"ת יביע אומר (ח"ו אבה"ע סי' י' סק"ד, וחלק ט' אבה"ע סי' כ') שמעיד על דיינים שלא עושים חקירה ודרישה של העדים גם שרואים שהדין מרומה, וכן מקבלים עדות שלא בפני בעל דין – וכותב שדברים אלו לעיכובא בקבלת העדות – והדיינים מרוב מהירות ופזיזות "מדלגים" על זה. וכמו כן, קבלנו עדויות רבות שדייני הרבנות מקבלים עדות כדי לבצע הרחקות או לכפות גיטין "מפי כתבם" – שהעדות פסולה מצד הדין של "מפיהם ולא מפי כתבם". וכמו כן מקבלים גם עדות של עד אחד בלבד לכל הנ"ל.

ידאגו לשלום בית ויחסכו את רוב הגיטין הבאים לפתחיהם, ממליצים על 'פירוק המשפחה' – לשמחתם ואהדתם של ארגוני הנשים והקרן החדשה לישראל.

9

שינוי כללי הפסיקה משנים עברו

בשנים האחרונות נכנסו דיינים רבים וחדשים מזרמים שונים שגרמו ל"רעידת אדמה" והתדרדרות חמורה אצל רוב דייני 'בתי הדין הרבניים'. כללי הפסיקה השתנו לגמרי! דיינים רבים, כדוגמת הדיין ש. דיכובסקי ואחרים, שבעבר לא התייחסו כלל לפסקיהם היות והם היו 'נושאי הדגל' של שינוי חוקי התורה והתאמתם לפסקי בתי המשפט והבג"ץ¹⁸, והנה היום כלל הדיינים הולכים 'לאורם'. איסורים שדיינים ותיקים בשנים עברו הקפידו ונזהרו לעמוד בהם, נהפכו היום להיתר גמור! כמו הנושא החמור של 'ביטול הסכמים'. שהדיינים בעבר פסלו את הגט במידה והאשה ביטלה את הסכמי הגירושין מדין גט מוטעה¹⁹. ואילו היום הדיינים החדשים עוזרים לאשה לבטל הסכמים ואין פוצה פה. פעמים אותם דיינים עצמם שחתמו על הסכם הגירושין, מבטלים ומשנים אותו לאחר ערעור האשה.

אב"ד ת"א הדיין המפורסם הגרש"א פלדמן זצ"ל אמר שאם יכנס לתוקף החוק שבג"ץ ובתי המשפט יכולים להפקיע ולבטל פסקי דין והסכמי גירושין בענייני רכוש ומשמורת הילדים, אין מקום יותר לכהן כדיין ברבנות, ודבר זה יגרום לשאלות חמורות על כשרות הגטין²⁰. והנה משנכנס חוק זה לתוקף, האם קם דיין אחד ועזב את מוסד הרבנות??

¹⁸ עיין מאמרו בקובץ 'תחומין' חלק י"ח בענין השוואת פסקי הרבנות לחוקי הבג"ץ. וכותב שם בתחילת מאמרו שכבר כמה שנים חייב בית הדין הרבני לפסוק בחלוקת רכוש כפי הוראות 'בית המשפט' (בג"ץ בבלי 1994), היות ובית הדין הרבני כפוף תחת ערכאת 'בית המשפט' שהיא מעליו. והדיין דיכובסקי קובע בסוף מאמרו שעל בית הדין הרבני להשוות את פסקיו לפסקי 'בית המשפט', שאם לא כן "יסגרו" את מתן האפשרות לבית הדין הרבני לדון בענייני הממון.

¹⁹ פסקי דין אלו הובאו בחוברות 'הדין והדיין' בגליונות 3,7,12,14 ועוד.. וכן פורסם בעיתונות בשנת תשנ"ח שעקב 'ביטול הסכמים' ביקש ביה"ד הרבני לפסול גט, והאשה פנתה לבג"ץ שימנעו מביה"ד הרבני לפסוק על ילדיה מהבעל השני כממזרים.

²⁰ בשנים האחרונות הדבר נאכף בכח ע"י בתי המשפט עד שהמצב כיום שבתי הדין הרבניים בעצמם עושים את כל עקירת התורה של 'בית המשפט' ומבטלים הסכמי גירושין, באומרם שממילא כבר 'בית המשפט' יבטל את ההסכמים, אז כבר אנו נבטל אותם. וגם כדי לא לגרום חילול ה' שיאמרו עלינו שהדיינים פחות רחמנים מהערכאות של 'בית המשפט', לכן גם אנו פוסקים מזונות גבוהים מאד (ראה לדוגמא שהזכירו נימוקים אלו בפס"ד של אב"ד נתניה ש. שפירא מתאריך י"ד טבת תשע"ה). בטענות נבובות אלו שאין להם שורש בהלכה, נעשים הדיינים שליחי הערכאות הגזלניים ו"מקדשים" את חוקי העושה והגזל של בתי המשפט להופכם כביכול לתורת האלוקים... ועל 'כפירה' ועקירת התורה כזו יש לעשות 'קריעה'.

כפי שהעיד הגאון רבי דוד שמידל שליט"א על מעשה מלפני כשבעים שנה. בזוג יהודים שהבעל חזר בתשובה והיה צדיק גמור ואשתו נשארה חילונית מורה בבית ספר חילוני, והיא לא הסכימה שהמטבח שלהם בבית יהיה כשר. עקב כך הגיעו לגירושין ברבנות. לזוג היה ילד בגיל בית ספר. בית הדין הרבני פסק שהבן יהיה אצל האמא, וכפשרה ילמד בבית ספר מזרחי, והבעל ישלם לאמא מזונות

להיפך, הדיינים שינו את דעתם. הדיין בביה"ד הגדול א. איגרא (בכנס שנתי לעורכי דין באילת)²¹ לא התבייש להכריז ברבים **שהרבנות שינתה את התפיסה ההלכתית ממה שהנהיג מרן הגרי"ש אלישיב זצ"ל בעבר – להתנגד בכל תוקף לכפייה בגט**. הדיין א. איגרא מאשים את החרדים, כלומר מאשים את הגרי"ש אלישיב ב'סרבנות הגיטין' שהיתה בעבר, וזה לשונו: "כל בעיית סרבנות הגט נובעת מהציבור החרדי. באם היה ניתן להפעיל את שיטת הטלטולים של השב"כ²², היינו פוטרם את בעיית סרבנות הגט".

10

קידום דיינים ליברלים

מלבד זאת היום נושא הדיינות הפך לזירת קרב פוליטית ומפלגתית לזהטת. כל מפלגה צריכה להכניס את הדיינים שלה. כללי בחירת הדיינים היא אך ורק לפי התאמת דעותיו הליברליות לחברי "הועדה למינוי דיינים" – שרובה מורכבת מאפיקורסים וחילונים, ונציגות ארגוני הנשים הרפורמיות. דיין שלא עבר את האישור של 'ארגוני הנשים' – לא נבחר!! בלחץ המדינה על הנהלת 'בתי הדין הרבניים' מוקצים דיינים ליברליים מקצה הארץ, להיות אבות בתי דין במרכז הארץ – כתגמול על התרת 'אשת איש'. דיינים נוספים שכפו גיטין בכמות גדולה יותר מאחרים – תוגמלו והועלו דרגה. דבר שיש בו מלבד 'כבוד' גם תוספת של עשרות אלפי שקלים בכל חודש – והתמנו להיות חברים בביה"ד הגדול לערעורים.

עבור הילד. ומרן בעל ה'חזון איש' התקומם מאוד נגד פסק זה, ואמר: **כיצד יתכן לתת ילד לאמא חילונית?** העובדה שהילד ילמד בבי"ס 'מזרחי' כשהאמא חילונית, זה לא מציל אותו מסכנת החילוניות. ועוד, כיצד יתכן לחייב בעל לתת לאם מזונות לילד, כשאינו מחויב בהם ע"פ הדין. ובמיוחד במקרה זה שהאמא לא הקפידה על כשרות ובוודאי שתקנה לילד בכסף זה אוכל 'לא כשר'. והלכו הגר"ד שמידל עם הגר"י רוטנברג מכולל חזו"א אל הדיין שהוציא את הפסק הזה. (שהיה נקרא חשוב וחרדי מאד בזמנו, והיה מהדיינים הבודדים שקיבל פטור מ"להישבע אימונים" למדינה ולחוקיה הכפרניים אצל "נשיא המדינה" – כפי שחייבים להישבע שבועה כפרנית זו כל הדיינים הבאים להיכנס לתפקידם).

אותו דיין שידע על מה הם באים החל לבכות. ואמר להם: "אם הייתי יושב בכולל 'חזון איש', הייתי פוסק כמותכם. ואם אתם הייתם יושבים כאן לידי הייתם פוסקים כמוני. אם אני כאן יפסוק כמותכם שצריך לתת את הבן לאבא החרדי כפי ההלכה, יסגרו ויבטלו את כל 'בתי הדין הרבניים', ואין ברירה אלא לוותר על טובת היחיד בשביל הכלל. ולגבי המזונות שלא כדין, השיב הדיין שאני פוסק שהפקר בית דין הפקר ויש דינא דמלכותא דינא". וכששמע מרן החזו"א את תשובת הדיין אמר שצריך לעשות קריעה על עקירת התורה של הרבנות. וראה באריכות בספר משפטי ישראל סי' ט' אות ד' ובקונטרס אחרון שם עמוד תג – שאין מקום ושורש בהלכה לדברי הדיין ברבנות.

²¹ פורסם בעיתונות, לדוגמא: "מרכז הענינים", ירושלים ד' סיון תשע"ז.

²² שיטת הטלטולים עלתה על סדר היום הציבורי בעקבות אסירים ביטחוניים מסוכנים שמתו בידי השב"כ בעקבות 'שיטת הטלטולים' (קושרים את האסיר לכיסא ומטלטלים אותו בצורה פראית עד שמאבד את הכרתו). רוב חברי הכנסת התנגדו לשיטה זו. אפילו שמדובר במחבלים מסוכנים שהוצאת המידע שיש בידם ע"י הטלטולים יכולה להציל חייהם של רבים. כנראה שלדעת הדיין איגרא ל'סרבני גט' (שלו רוב הסרבנות שלהם מגיעה עקב עוולות חמורות שעשו להם) – מגיע משפט חמור יותר ממחבלים מסוכנים.

מסיבה זו, מוצאים בבי"ד הגדול, דיין צעיר שלא יודע כלום בהלכה מלבד כפייה. או רב ראשי שלא למד כלל אפילו או"ח ויו"ד. ויש רה"ר שלא למד כלל אבה"ע, ונעשה נשיא אבות בתי הדין. שהוא פוסק ומכריע בכל מחלוקת הלכתית בין הדיינים המכהנים בביה"ד הרבני האזורי.

המפלגות הפוליטיות בכנסת הסכימו ביניהם ש-50% מהדיינים החדשים יהיו מהזרם הפשרני של הציונות הדתית – הסוברים שהשו"ע של רבי יוסף קארו לא רלוואנטי היום, (ראה לדוגמא בעיתון 'מצב הרוח' של המזרחי גיליון 394). מלבד זאת בלחץ ארגוני הנשים הרפורמיות, ובהכרעת הבג"ץ הכניסו היום אשה ל'בתי הדין הרבניים' – להיות סגן מנכ"ל. דבר זה מוכיח שכל 'בתי הדין הרבניים' הם גרורות של המדינה החילונית והבג"ץ.²³

הדיין דיכובסקי שכיהן כעשרים שנה כאב"ד בביה"ד הגדול, ואח"כ כמנכ"ל 'בתי הדין הרבניים' כותב בביטאון 'משפט צדק' שהוקם 'קרן' ל'עגונות' ב'בתי הדין הרבניים'.²⁴

כמו כן מספר שם שכמנכ"ל היה לו: **"השפעה על מינויים, על אבדי"ם, תגמול דיינים טובים, ועוד"**. במילים מכובסות אלו מספר הדיין דיכובסקי שיש 'בונס' ('תגמול' בעברית) 'לשחד' את הדיינים לעשות כפיות גיטין כפי דרישות חוקי מדינת ישראל. חייבים להדגיש שלשיטת הדיין דיכובסקי כל אשה שרוצה גט נחשבת 'עגונה!!' (למרות שכל התנגדות הבעל היא רק בגלל הגזלות והנזקים שהאשה עשתה לו. או רק בגלל שרוצה לראות את הילדים והאשה מסרבת).

בראיון הנ"ל, מספר הדיין דיכובסקי שלהיות מנכ"ל זה לא תפקיד פקידותי ולא ירידה בדרגה. כי בתור מנכ"ל בתי הדין היה מעביר תיקים מהרכב להרכב, ומאזור לאזור, (כדי למצוא הרכב שיסכים לעשות כפיית גיטין). עוד הדגיש: **'שבהשתלמות לדיינים, יכולתי להחדיר בדיינים את ההשקפות שיש לי בנושא של פסיקת הדין'**. ובעמוד 17 בביטאון הנ"ל, מספר: **"שהצליח לשלב באופן מופלא בין דיני התורה לחוק האזרחי הלכה למעשה"**. כלומר השווה את הפסיקה בבתי הדין הרבניים לערכאות המדינה. גם באתר 'ויקיפדיה' בפרסום על דמותו של הדיין דיכובסקי מצוטט: **"כאשר פרש, קרא לחבריו הדיינים: 'פסקו לקולא ואל תתגרו בבג"ץ'"**.²⁵

²³ בראיון לתקשורת (שהתפרסם בעיתון המזרחי "שביעי" גיליון 210 י"ט אייר תשע"ו) מתפאר מנכ"ל בתי הדין לשעבר אלי בן דהן שהמשיך להיות שחקן כדורגל גם בעת שהיה מנהל אבות בתי הדין, ואף הקים קבוצת כדורגל בליגה למקומות עבודה. זה מוכיח שהכל שם פועל בקלות דעת גמורה. וראה בהערה הבאה שמנכ"ל אינו רק תפקיד פקידותי אלא יש לו השפעה מכרעת על העברת תיקים וכפיות גט.

²⁴ בביטאון 'משפט צדק' של לשכת טוענים רבניים (גיליון 4 כסליו תשע"ו עמוד 18). כמו כן, הדיין דיכובסקי בביטאון הנ"ל עמוד 19 מעיד שנשיא בית המשפט ברק אמר לו: "כשמדובר בעגונות אין פרוצדורה, אתה עושה דברים יותר כשרים, פחות כשרים, אני יחד אתך". כלומר ברק התיר לו לנהוג גם נגד החוק. ולכן ברבנות מעבירים תיקים מהרכב להרכב ובלי נימוקים – למרות שבבתי המשפט דבר זה נוגד את הנהלים וזה נגד החוק. ולמי שעדיין לא הבין, הדבר מוסבר בראיון הנ"ל, שבמשרדי הממשלה לא משלמים למישהו לעשות פעולה שהוא חייב... אבל ב'עגונות' אין חוק. וראה בשו"ת 'יביע אומר' חלק י"א אבה"ע סי' כ"א שמתלונן על בית דין רבני שהעביר מהרכב להרכב שלא כדין.

²⁵ לאור האמור מובן מה שצוין באתר ויקיפדיה הנ"ל, שנשיא בית המשפט העליון א. ברק ביקש בשנת 1994 מהדיין ש. דיכובסקי שיתמנה לשופט בג"ץ. כמו כן פורסם בעיתונות (מרכז העניינים ירושלים י"ב כסלו תשע"ז) שהוצא לדיין א. לביא לכהן כשופט בבג"ץ מאחר ובשנים האחרונות הוא מזוהה כליברלי, (עקב פסקו המתקדם של זיכוי הגט לאשת הצמח בצפת, נגד כל גדולי הפוסקים בדורינו).

גם בספרו 'לב שומע לשלמה' (עמוד 18) ב'אגרת פרידה לדיינים' כותב הדיין דיכובסקי: **"כאשר אגיע לעולם האמת, אולי אכנס לגיהנום בגלל גט מעושה"**. אבל עדיף לדאוג לעגונות מאשר לפחד מכפיית גט שלא כדין. בביטאון משפט צדק (גליון 4 עמוד 22) מאריך הדיין דיכובסקי יותר בביאור משנתו שלדעתו:

א. דיינות זה מקצוע מסוכן. דיין שרוצה לפסוק גלאט שישב בבית ויאכל גלאט, לאחרים צריך ללכת על שפת התהום".

ב. תמיד יש לומר לבעל: **"קודם תן גט אחרי כן נדבר"**.

ג. כל אשה היא בבחינת עגונה. לאחר שקבע שכל אשה היא עגונה, כותב (שם, עמוד 23): **"בעגונות תמיד הולכים בשעת הדחק ובפרצה דחוקה...לכל אשה יש זכות לקבל גט"**. לאור זאת, ברור מדוע חל כיום שינוי חמור בכללי ההלכה והמסורה מדור דור.

דיינים רבים רוצים להצדיק את בחירתם, ולהוכיח שאצלם אין נשים 'מסורבות גט'. לשם כך פועלים באגרסיביות ואלימות ובדרכים שלא היו מקובלות כלל בכל הדורות, לדוגמא: ראה בעיתון 'קו עיתונות' (ערב חג סוכות תשע"ז) בראיון אישי עם הרה"ר לשעבר ש. מ. עמר שכותב: **שמצא פטנטים שכל אשה שתבקש גט, תקבל. ולא תמצא מעוכבת גט אחת בישראל**. כל בר דעת מבין שפטנטים אלו לא נמצאו בכל הדורות. כי כל הדורות אסרו כפייה נגד רצון הבעל, והיום פרצו את התורה והתירו כפייה לכתחילה.

וכן נכתב בפרוטוקול של 'ועדת החוקה' (חוק ומשפט מתאריך 7.5.13 עמוד 8) שהדיין שלמה שטסמן מעיד שיש היום הרבה הרכבים בבתי הדין הרבניים שאין אצלם מסורבת גט אחת! וכן מעיד על כך הדיין שלמה דיכובסקי (שם בעמ' 10) – וזאת בעקבות שכופים את הבעלים לגט בכל האמצעים האלימים ביותר שיש ברשותם.

שערוריה נוספת שהגיע עד לפתחו של 'מבקר המדינה' ע"י מאות בעלים היא **שקבלו 'צווי מעצר' עקב אי התייצבות לדיון, כאשר לא נשלחה להם הזמנה כלל**. במקרים רבים ההזמנה נשלחת לבעל ביום הדיון עצמו או לאחר תאריך הדיון! במקרה הידוע של 'גט מעושה' – חיימוביץ' (שנפסל ע"י בתי הדין החרדיים בא"י) הוציא בית הדין הרבני באשדוד (מספר פעמים) הזמנה לדיון לבעל שהיה בחו"ל, כאשר כתובתו לא היתה ידועה להם, וההזמנה של הבעל לדיון הונפקה בתאריך של יום הדיון עצמו.

תרגיל מתועב זה הוא מעשים בכל יום בבתי הדין הרבניים – כדי להביא את הבעל למאסר בכלא! כאשר מטרתו הסופית לאלצו לתת גט בכפייה (וראה בהמשך הקונטרס בשערי ההלכה סעיף ב'), שהגט בתנאים אלו בטל מהתורה). מבקר המדינה שגם הוא משתף פעולה עם כפיות הגיטין במדינה, השיב לבעלים המתלוננים תשובה מתחמקת: **"מה המטרה שלכם? להפליל את הדיינים! זה לא התפקיד שלי"**.

וכן מעיד עיתון **"שביעי"** של המזרחי (גיליון 220 א' אב תשע"ו) שהרה"ר דוד לאו נאם בכנס הקיץ של עו"ד בתחום המשפחה, שהוא מעודד ודוחף דיינים ברבנות לעשות כפיות גט כדי לא להשאיר מסורבת גט אחת. **ומדגיש**

חשוב לציין שהרצ"ה קוק שנחשב לרבם של כל המתחשבים במדינה וחוקיה, יצא מגדרו בשעה שהבג"ץ התערב לרה"ר בענייני כשרות, וקרא בשנת תשכ"ד לרבנות הראשית למרוד בבג"ץ גם במחיר של מאסר הרבנים (ראה מכתב בכתב ידו בעיתון 'מצב הרוח' גליון 427 עמוד 26). חבל שהדיין דיכובסקי וחבריו הקוראים לעצמם 'חרדים' לא הולכים לפחות לאורו של הרצ"ה קוק זצ"ל ממנהיגי המזרחי.

שדיינים שרוצים להישאר ברבנות ולנהוג לפי קו שיפוטי של אבות בתי הדין הזקנים שנפטרו שלא כופים גיטין – הם פוגעים בתפקידם כדיינים.

וכן אמר הדיין אליעזר איגרא חבר בית הדין הגדול בכנס לעורכי הדין באילת (מובא בעיתון מרכז העניינים ירושלים עמ' 14 בתאריך ד' סיון תשע"ז) **שהיום רוב מסורבי הגט הם דווקא בעלים שרוצים לתת גט, ומי שלא מסכים לקבל גט – זו האשה, כדי לסחוט כספים מהבעל תמורת קבלת הגט. וכידוע ומפורסם שכאשר הנשים סרבניות גט, אין מי שידאג לכפות את הנשים לקבל גט, והבעלים נשארים עגונים גם עשר ועשרים שנה.**

כמו כן פורסם בעיתון ('חדשות', מתאריך י"ט שבט תשע"ז), שעל פי נתוני מערכת המידע של 'בתי הדין הרבניים', **מספר המקרים של גברים שנשואיהם מסרבות לקבל גט, גדול בהרבה ממספר הנשים שהבעל מסרב לתת גט. ולמרות הכל, על הגברים מטילים עונש מאסר, ואילו על שום אשה סרבנית גט לא הוטל עונש מאסר.**

כתוצאה מהתנהלות מחפירה זו של בתי הדין הרבניים שדואגים רק לנשים ולא לגברים, הרבה מאד גברים יוצאים לתרבות רעה, ורבים מתאבדים מדי שנה! וכאן המקום להזכיר מה שכתב בספר 'דרך פיקודיך' (מבעל 'בני יששכר מל"ת מו מחשבה אות ד'). שאותם שלא רצו לקבל התורה משום שכתוב בה 'לא תנאף', הם דנים בדיניהם לטובת הנשים. ואכן בגלל תאוות הניאוף של הדורות האחרונים – מתייחסים רק לטענות האשה ובעיותיה, ומתעלמים לחלוטין מהחיים של הבעל.

13

לא דואגים לעגונות

כל המכיר היטב עובדות שאירעו במשך השנים, רואה מציאות הפוכה לגמרי. **העגונות לא מעניינות את הדיינים. מה שמעניין אותם באמת הוא הדאגה שלא יפוטרו ממקום עבודתם.** המדינה משלמת משכורות עתק לדיינים כדי שיעמדו בדרישות החוק. לא נותר לדיינים ברירה אלא רק לשמוע בקול המדינה כדי להישאר במשרתם. דוגמא כואבת לכך הוא המקרה המזעזע והמחפיר שפורסם ברבים. ביה"ד הרבני ב'באר-שבע' כתב גט לאשה שהתגוררה בצרפת. והאשה הסכימה לכל דרישות הבעל וויתרה על מזונות הילדים לגמרי – כדי לקבל את גיטה בהקדם. הבעל אמנם נתן את הגט, אך **בשל רשלנות בית הדין, הגט מעולם לא נמסר לאשה בצרפת.** אותה אשה שמעה שיש גט, ולא ידעה שצריכה לקבלו בידה, התחתנה עם איש אחר והולידה הרבה ממזרים ... דוגמא זו ואחרות כמותה מוכיחים בעליל שכל התנהלות 'בתי הדין הרבניים' נקבעת אך ורק ע"י המדינה המממנת אותה. **מאחר והמדינה החילונית דוגלת רק בטובת האשה ושחרורה מכבלי הדת. היא כופה על הדיינים "לפחד רק מאשה מסורבת גט" – כלשון הדיין דיכובסקי.**

14

הסתרת פסקי דין ועיכוב פרוטוקולים

היות ודייני 'בתי הדין הרבניים' חלקם חיים בתוככי הציבור החרדי ואינם חפצים לפרסם בצורה גלויה את גישתם הפשרנית. ע"כ **הדיינים עושים במחשך מעשיהם ומנסים להסתיר את הליכתם לאור 'תקנות הרבנות' – שרובם הם נגד דעת כל פוסקי הדור.** הפרוטוקולים של הדיונים אינם נמסרים מידית לצדדים מתוך רצון לשקט תעשייתי,

²⁶ עיין בפסקי ביה"ד הרבני מתאריך 16.11.2010 שהרה"ר ש.מ. עמר והדיין ציון בוארון דנו בזה יחד למצוא היתרים לממזרות הילדים.

²⁷ יש בידינו עשרות 'פסקי דין', שחייבו את הבעל לגרש על פי רבי חיים פאלאג'י. והנה כל זה עושים במחשך. אבל בפסקי דין הרבניים (פד"ר) שנדפסו בצורה רשמית אחרי הגהה ובקורת צונזרו הדברים ולא מוזכר אפילו פעם אחת 'כפיה ע"פ ר' חיים פאלאג'י. והסיבה לכך ידועה שהרי מרן הגרי"ש אלישיב ומרן הגר"ע יוסף ב'יביע אומר' התנגדו בכל עוז לכפיה זו, וכתבו שרבי

שלא יעירו להם 'הערות', ולא יעשו להם בושות, ושלא יבדקו אחרי כל פסק. מסיבה זו בדרך כלל אינם נותנים לרבנים ולאנשים מבחוץ להיות בדיונים, ובפרט במקרים רגישים! את הפרוטוקולים הם משכתבים. רק אחרי שמצנזרים כל מילה שמסגירה את מדיניות הכפייה שלהם, משחררים את הפרוטוקול. **לפעמים שחרור הפרוטוקול המוגה לוקח כמה שבועות.**

יש עדויות רבות לסילופי פרוטוקולים. לדוגמא: יש בידניו עדויות על מקרים שהבעל רצה שלום בית ואמר שאוהב את אשתו וילדיה, והדיינים כתבו בפרוטוקול: 'הבעל שונא את אשתו ומבזה אותה', בשל כך הוציאו פס"ד לחיוב גט. **ובזה גדלה קלקלתם של בתי הדין הרבני, מ'בית המשפט' החילוני ששם נותנים פרוטוקול מיד בסוף הדיון!** ואילו ב'בתי הדין הרבניים' לא נותנים מיד! דבר שמקל עליהם לסלף את העובדות. זו אחת מהסיבות העיקריות שלקח זמן רב עד שהצטברו עדויות אישיות על בעלים נעשקים.

לדיינים ברבנות יש חיסיון מגורמי החוק, וכל המלעז עליהם דינו כמלעז על שופט בית המשפט וצפוי למאסר שלוש שנים, וע"י כך יש בכוחם לסתום פיות של המערערים על כשרות גיטיהם. כמו"כ גם מאפשרים להם לעשות דברים נגד החוק. כל זה כדי שיוכלו לעשות כמה שיותר כפיות גיטין ללא פחד ומורא...

15

היתרים שמביאים טרגדיות

²⁸ מבואר בספרי הפוסקים **שהחמירו באיסור 'אשת איש'! והחמירו בדיני הגט אפילו בספק ספקא** ²⁸ שיהיה הכל לכתחילה, לצאת דעת כל הפוסקים, וכל זה משום חומרת איסור אשת איש והמזרות הכרוכים בכך. כמו-כן בכל הדורות החמירו ביותר שיהיו הדיונים בישוב הדעת ובמתנות ²⁹, לשמוע דברי כל הצדדים ולבדוק היטב לפני הגט את כל ההסכמים והשמות.

אולם התקשורת החילונית משפיעה בצורה מכרעת על הדיינים לנהוג הפוך מההלכה. ארגוני הנשים הרפורמיות, 'מרכז צדק לנשים', ו'מרכז רקמן' מפרסמים עלונים וכתבות בהם מופיעים פסקי דין רבניים (כמו הביטאון 'הדין והדיין') בהם הטפה ושטיפת מוח ליצנית שחובה להתנהג כ'בית הלל' ולהקל בענייני גיטין כדי לדאוג, לעזור ולהציל את הנשים המסכנות הסובלות קשות מבעליהן ומכבלי העיגון.

טענה רפורמית זו פוגעת בנשים עצמם. **מאחר ונושא 'הגט' הוא נושא הלכתי בלבד.** בהלכה ישנם תנאים באיזה צורה בעל מגרש את אשתו. אחד מהתנאים הוא שאין הבעל מגרש אלא מרצונו הטוב ולא בעל כורחו. **אם נכופו לגט נגד רצונו, הרי שהגט בטל ואין לו שום ערך הלכתי.** היא נשארת אשת איש גמורה כמו לפני הגט.

חיים פאלאג'י לא התיר דבר זה וראה באריכות בהמשך בשערי ההלכה סעיף ח'.
הנה לך הוכחה להסתרת מעשיהם.

²⁸ עיין שו"ת שמחת יו"ט למהרי"ט אלגאזי סי' י"א (דף מד ע"ג) ובספרו שו"ת קדושת יו"ט סי' ט. ובספר ערך השולחן אבה"ע סימנים מ"ב סק"ב ומ"ג סק"א. ובשו"ת רב פעלים חלק א' אבה"ע סי' י' וחלק ד' אבה"ע סי' יב. ובשו"ת זבחי צדק ח"ב אבה"ע סי' ג'.

²⁹ בשו"ת חתם סופר ח"ב אבה"ע סי' מ"ג ד"ה והנה. כותב שסידור גט אחד צריך להיות לערך כמה שעות. ובספר גנזי חיים לרבי חיים פאלאג'י מערכת ג' סק"ל"ז בשם ספר 'עבודת משא', כותב שלכל גט צריך יום שלם.

כאשר אשה זו ההולכת ונישאת לאחר, עוברת על איסורי חנק, ובניה מבעלה השני ממזרים³⁰. והנה בבתי הדין הרבניים בלחץ של ארגוני הנשים נחלצים לעזרת כל אשה הדורשת גט מידית, ודואגים לכפיית גט שלא כדין במהירות מירבית. אשה זו קיבלה פיסת נייר שאין לו ערך, חיה את כל שארית חייה באיסורים של 'יהרג ואל יעבור'! ולא הרוויחה כלום. בנוסף לכך, כידוע רוב הנשים מתחרטות על הגירושין, ועל הרס הבית והילדים שעשו במו ידיהן.

מרגע מתן הגט **ארגוני הנשים נוטשים** את האשה, ומשאירים אותה להתמודד לבדה במשברי החיים. לפי הסטטיסטיקה ברוב רובם של המקרים, הנשים אוכלות מרורות כל ימי חייהן, או שלא מתחתנות, או שמתחתנות שוב עם בעלים גרועים בהרבה. ואם היו הנשים משקיעות 'בשלום בית' בזיווג הראשון חצי ממאמציהן כעת, לא היו מגיעות כלל לשערי בית הדין לגירושין. הצער מהבדידות ומהתמודדות הכושלת בגידול הילדים – מחריפים את מרירות חייהן. לא נשאר להן, לא עולם הזה, ולא עולם הבא!

16

מחיקת הסיכוי לשלום בית

רבינו יונה כותב (באגרת התשובה אות י"ד), וז"ל: "וחייבים ישראל לברור אנשים ברורים שיטילו **שלום בין איש לאשתו**, ובין אדם לחבירו, שיהיה בידם כוח לכופף ולהכריח לבני אדם על השלום, ויהיו אותם הברורים אנשים שמחים שיודעים לפייס ולרצות בני אדם ולהטיל שלום".

בדורות הקודמים הרבנים לא הסכימו בקלות לגירושין ולפירוק המשפחה ולא כפו על גירושין. להיפך הם כפו על 'שלום בית', כלשון רבינו יונה. **נתינת גט נעשתה רק בחוסר ברירה ולאחר ניסיונות רבים של שלום בית**³¹ – ביוזמה שכל גירושין גורם הרס לכל המשפחה, גם לבעל וגם לאשה. הגירושין עלולים לגרום להתדרדרות רוחנית להורים, ובמיוחד עלולים להביא ליציאת הילדים לתרבות רעה רח"ל. ילדים הרואים לנגד עיניהם בית שנקרע, השתלחויות, לשון הרע והוצאת שם רע של ההורים זה על זה (כפי שמצוי במשך תהליך הגירושין) והדיונים בבתי הדין הרבניים. הילדים מאבדים אימון בהורים ובכל מסורת היהדות שהם מייצגים. ילדים ללא משענת וללא בית חם יוצאים מהר מאוד לתרבות רעה. שלא לדבר על ירידה בלימודים, במצב הרוח. הגירושין היא פגיעה מערכתית בילדים לשנים רבות.

17

הנהגת היהדות – שלום בית קודם לכל!

ידוע **דאגתם וחרדתם הגדולה של גדולי ישראל לכל זוג שבא להתגרש**. הגר"נ קרליץ שליט"א העיד שיותר משמונים אחוז שבאו אצלו לגירושין, חיים היום באהבה ואחוזה והעמידו דורות ישרים ומבורכים. כאשר שומעים את שני הצדדים בנועם ובנחת, מיישרים את ההדורים וזו המצווה הגדולה ביותר.

30

המשנה ביבמות דף קי"ב: אומרת שאין האיש מגרש אלא לרצונו. והאשה מתגרשת בעל כורחה. וכך נפסק להלכה בשו"ע אבה"ע סי' קי"ט ס"ו, וסי' קל"ד. עיין עוד בנידון בספר משפטי ישראל סי' י"ג מבעל משנה הלכות, ובסי' י"ד אות ז'.

31

הרה"ר ש.מ. עמר מעיד בראיון אישי (קול העיר ערב סוכות תשע"ז) וז"ל: "היום מתגרשים בקלות. פעם היו מדברים ועושים שלום בית, אבל היום **מרוב הלחץ התחילו בתי הדין לזרז את הגירושין**". כמו כן יצויין תשובה של הדיין מ. טולידנו בספרו 'מעשה בית דין' שמעיד על **דיינים שפוסקים חיוב גט על הבעל – בזמן שלא נעשה אפילו ניסיון אחד לשלום בית**.

מפורסם **המעשה מה'אור שמח'** שהגיע אליו זוג יהודי להתגרש, וביקש מהם לבוא שוב ולהביא את בנם הקטן. כשחזרו לקח את הילד, השיבו על ברכיו, ואמר לילד עוד מעט תהיה יתום, כבר לא יהיה לך אבא ואמא, הם מתגרשים. הילד בכה, מרן האור שמח בכה, והבכי של שניהם פתח ושביר את מחסומי השנאה והכבוד של ההורים, והם החליטו להתגבר על המכשולים, ולא להתגרש, שהילד לא יגדל יתום.

בספר תולדות חייו של כ"ק האדמו"ר בעל ה'אמרי חיים' מויזניץ ('מאיר החיים' חלק ד' עמוד שצא) נכתב שאמר: "כי ברוך ה' קם שיכון לתפארת – בס"ד אף גט אחד לא אירע בשיכוננו". **ולמעשה כל ימי חיי רבינו (עשרות שנים) לא אירע מקרה של גט בשיכון.** והעידו מקורביו שהשקיע הרבה כוחות בזוגות שפנו אליו שברצונם להתגרש, בהשתדלות ובתפילה על השכנת שלום בית, ומנע מהם גירושין בכל מחיר. בספר תולדותיו מובאים ספורים רבים על ההשקעה העצומה שהשקיע האדמו"ר בהדרכת אברכים וזוגות, וישב שעות ארוכות בשביל להשכין שלום במשפחות ישראל.

רבי יהושע מאמאן – זקן רבני מרוקו, שנפטר לאחרונה. פורסם דברים לזכרו בעיתונות החרדית וז"ל: "כשהגיע לארץ הקודש הוצע לו להתמנות לאב"ד חיפה לענייני גיטין. רבי יהושע סירב כי **בכל המקומות בהם כיהן ברבנות במרוקו במשך עשרים ושתיים שנה, בס"ד לא הוציא תחת ידו גט.** כשבאו אליו עבור גט לא עזב את ביה"ד עד שהשכין שלום באותה משפחה.

שמענו עדות על זוג צעיר בשנה ראשונה, שפתח בהליכי גירושין עם טענות קשות איש על רעהו, **ומרן הגרא"מ שך זצ"ל** ביקש שיבואו אליו, **והשקיע בהם שעות רבות מאד** של שכנוע שלא יתגרשו. כשהזוג הסכים להשלים, הוציא מרן יין ושתה לחיים לכבוד השכנת שלום הבית, שבית יהודי לא התפרק

בספר 'היכל הוראה' מסופר על זוג שהגיעו להתגרש בבד"צ העדה החרדית. הניסיון לשכנעם ל"שלום בית" נחל כישלון. **הגט נכתב וניתן לבעל בידיו.** אבל כאן עצר **הגר"מ ברנדסדורפר זצ"ל** את הבעל ובתחנונים ביקש שלא יתן את הגט לאשה, היות וקיים סיכוי לשלום, ואסור להחריב בית בישראל לחינם. הגר"מ ברנדסדורפר עשה את הלא יאומן. הוא התמסר וניכנס לעובי הקורה. השכין שלום בית והזוג חזר לחיים שמחים ומאושרים.

כמו כן שמענו עדות **מהג"ר אהרן פולק ממנצ'סטר זצ"ל** (שהיה רב, מחנך ומח"ס ידועים) לפני מלחמת העולם השנייה במקום מגוריו בצ'כוסלובקיה גרו אלפי משפחות ובמשך עשרות רבות של שנים לא נשמע כמעט על גירושין, **מפני שהרבנים מסרו נפש על שלום בית.**

כמו כן בספר תולדות חייו של **הגאון המקובל חיים משה מנדל מבני ברק** (עמוד 44). בהיותו בחו"ל היה דיין בעיר טמשוואר בהונגריה. והיה מתנגד גדול לגירושין. "הוא נהג להרבות בתפילה שהשלום ישוב למעונם של הזוגות החפצים בפרידה. ביום שנאלץ לערוך גט ולכרות בעל מאשתו חזר הביתה עצוב ומדוכדך".

העיד הגר"י טוביאס שליט"א על אביו הגאון **רבי שמואל טוביאס זצ"ל** שהיה רב אב"ד פיאטרא-ניאמץ ברומניה, שהיה שקוד על תלמודו יומם ולילה, אבל כשהגיע ענין שלום בית לפתחו, ביטל תורה והשקיע שעות רבות שלא יתגרשו, ולא הסתכל על שום דבר ובלבד שישכין שלום בין איש לאשתו.

ההנחיות הברורות **שארגוני הנשים מחזירים לבתי הדין הרבניים היא הפלייה לרעה של הגברים.** מסיבה זו רוב התובעים גט ברבנות הם נשים. היועצים אומרים לאשה שברבנות היא תרוויח הרבה, תפשיט את הבעל מנכסיו ותחיה כמו 'מלכה'. בכתבות ארוכות בעיתונות הכללית ממליצים ארגוני הנשים לכל אשה להפסיק לחיות בשותפות תחת הבעל, אלא להתגרש ברבנות. ארגוני הנשים מבטיחים: "הדיינים יעיפו בשבילך את הבעל מהבית, ואת תזכי בכל השלל". **הדיינים שהם שכירי החרב של הנשים הפמיניסטיות הדוגלות בחיי משפחה חד הוריים,** מרוצות מאד מהמצב, והנציגות שלהם ב'ועדה למינוי דיינים' בוחרות רק דיינים אכזריים שבפסקיהם זורקים (לעיתים קרובות) את הבעלים לרחוב לישון על ספסלים בבתי כנסת או ברחוב כמו כלב חוצות, ובנוסף להעביד אותו כעבד כושי אפריקני לשלם לאשה מזונות הילדים, שלעיתים קרובות מנוצלים לחיי הנהנתנות ולבילויים שלה.

העיתונים החילוניים מלאים בכתבות ענק על אלפי בעלים עשוקים "שבוכים בלילה". בעיתון חילוני 'ישראל היום' (מתאריך 8.12.14) ע"י העיתונאים: מ.ג. יצחקי, נ. לנסקי, תחת הכותרת: "גברים בוכים בלילה". מובאת שם כתבה ענקית המתפרסת על עמודים רבים, המכילה עשרות עדויות מפרופסורים, ועו"ד בכירים לענייני משפחה, שחקרו את ההפליה הבוטה הקיימת בחוקי המדינה בין גברים לנשים. הכתבה מתארת שבשנה שעברה נפתחו 4,200 תיקים על אלימות של נשים כנגד בעליהם. האלימות כללה מלבד אלימות מילולית קשה, גם זריקת חפצים כהים על הבעל עד כדי אשפוז בבתי חולים. אלימות הנשים כללה איומי רצח, וניסיון רצח של ממש ע"י זריקת פטישים, דקירות סכין ושברי זכוכית. **מהנתונים עולה שמספר מקרי האלימות של הנשים כלפי בעליהם הוא גבוה בהרבה מאלימות בעלים כלפי נשותיהם.** גם מדווח שם, שאלימות הנשים הוא בדרך כלל יותר חמורה ומסוכנת. כמו"כ התברר שהנשים המוכות היו ברוב הפעמים רק כתוצאה מהגנה עצמית של הגבר. והפתרון העיקרי של החוק במדינה הוא הרחקת הגבר מהבית וזריקתו לרחוב.

מובא בכתבה על מקרים רבים ביותר של אלימות הנשים כלפי ילדיהם הקטינים – בידיעתם הברורה של גורמי הרווחה. והרווחה מפלה באופן בוטה בין הגבר לאשה. **כשבאלימות האשה ע"פ רוב משאירים את הקטינים בחזקתה, ואילו באלימות הגבר, אפילו באלימות בודדת, הוא מורחק מידיה ולא מאפשרים לו להיפגש עם ילדיו** אלא רק אחרי בדיקת מסוגלות הורית, וגם זה לא תמיד עוזר.

19

במקום "כיבוד אב" – רצח האב!!

ארגוני הנשים הרפורמיות עמלו קשה במשך שנים לכופף את הרבנות ולהוציא פסק מבתי הדין הרבניים שהופכים את הבעלים לאנשים שאין להם זכות קיום עצמית! במילים מפורשות וברורות אומרות נשים ארורות אלו שיש למחוק מ'עשרת הדברות' את מצוות 'כיבוד אב', ובכל מקרה של גירושין האב צריך 'למות' כפשוטו בשביל לדאוג להכניס כסף לחשבון הבנק של האשה במסווה של פרנסת ילדיו!! הפלא הגדול ש"אוצר" כזה מצאו הרפורמיות בחוק המזונות (תש"ד) ש'דייני בתי הדין הרבניים' מחייבים את הבעל במזונות בכל מחיר כולל מאסר בכלא. ועד היום הדיינים 'נלחמים' בדבקות לשמור על חוק זה.³²

³² מאחר ו'חוק המזונות במדינת ישראל' נקבע לפי המשפט העברי (דיני השו"ע, כביכול). ואפילו בית המשפט החילוני שמודע לסתירה שקיימת בין חיוב המזונות לבין חוקי יסוד של שכר מינימום, השלמת הכנסה ודמי אבטלה למי שאין לו עבודה. אבל בתי המשפט מתרצים את עצמם שהעיוות הזה לא תלוי בהם, אלא בתקנת הרבנות משנת תש"ד. והנה טוענים עו"ד גדולים ומפורסמים שמבחינה חוקית בכל רגע נתון יכולים הרבנים הראשיים לבטל את תקנת המזונות המעוותת הזאת שהיא עקירת התורה ואף גרמה לפגיעה חמורה לאלפים ורבבות. מכתבים רבים נשלחים מדי שנה לרבנים הראשיים בבקשה לבטל את חוק המזונות! אלא שידם הארוכה של ארגוני הנשים הרפורמיות על העליונה, והם אלו שקובעים לרבנים הראשיים ולדייניה את ההחלטה להשאיר את העושק והגזל הנוראי הזה ורדיפת הבעלים עד מוות. וראה להלן בשער ההלכות בסעיפים יז-יח מה שכתבנו באריכות בזה.

וכל זאת למרות ההתנגדות הציבורית הרחבה במשך שנים רבות, שבעקבות כך הוקמה 'ועדת שיפמן' לתיקון המצב. אולם בגלל התנגדות ארגוני הנשים ובמיוחד נציג בתי הדין הדיין א. הישריק שהתנגד נחרצות לפשרה בנושא בטענה שהדבר גורם לנטיילת סמכות מבתי הדין הרבניים, הועדה נסגרה בלא החלטה מעשית.

אולם לאחרונה התפרסמה בעיתונות החלטת הבג"ץ (בעיתון בשבע כ"ו תמוז תשע"ז) אשר טען שחוק המזונות הוא עוול היסטורי נוראי, וחובה לאפשר לבעל

בחוברת רשמית הנקראת "גירושין בישראל – המדריך לאשה" של ארגון 'ויצו' (שי"ל ע"י האגף לקידום מעמד האשה, מתאריך 11,2006) תחת הכותרת "חייבו של האב במזונות ילדיו" כותבים ארגוני הנשים לכל נשות ישראל (בעמוד 5) בזה הלשון: **"על פי הדין (המשפט העברי) חובתו של האב כלפי ילדיו קודמת לזכותו לקיים את עצמו. אב חייב במזונות ילדיו עד גיל 18 גם במקרים בהם אין לו כל הכנסה! ואין הוא יכול לספק את צורכי מחייתו!"** הם מדגישים עוד בציניות מאושה, וז"ל: **"החובה העיקרית של האב הוא לכלכל את ילדיו. לא ניתן לכפות על האב לפגוש את ילדיו, לגלות חיבה, לחנכם או לאהוב אותם – רק לפרנסם"**. מילים כדורבנות אלו המנוגדות לתורה ולהלכה – **נמסרות בשם 'בתי הדין הרבניים'** בחוברת הדרכה לכל אשה – כדי לדעת להתאכזר לבעל בכל מחיר – גם בסכומים גדולים שאין לבעל שום סיכוי לעמוד בהם! ואחרי התאכזרות בחיובי מזונות מופרזים, הם עוד מונעים את האב לפגוש את ילדיו בדרכים ושיטות ידועות. ועוד כותבים בציניות שלא ניתן לכפות את האב לפגוש את ילדיו כאילו הברירה לכך היא בידיו.

באחד הכתבות פונה לדיינים אחד הבעלים העשוקים, בשאלה מצמררת: **"איך אחרי גירושין יכול בעל לשקם את עצמו? איך אתם מסכימים למצב של גזר שדין מוות על הגברים? אף אשה לא מוכנה להתחתן עם גבר שכל משכורתו לא מגיעה לפרנסת ביתו השני ואשתו השניה, אלא למזונות גרושתו הראשונה. איך אתם כדיינים נותנים יד לגזול מהבעל את הדירה שרכש מכספו, ולזרוק אותו לרחוב. בתורה כתוב "וחי בהם" ואיך אתם הדיינים הורגים את כל הבעלים! גוזלים מהבעלים את חייהם, ומוכרים אותם לעבדות כדי לשלם מזונות מופרזים!! האם פסיקת הדיינים האכזריים – זו הנהגת התורה ש'דרכיה דרכי נועם'? איזה חילול ה' נורא להמאס את הדת בעיני העם שחושבים שהתורה מתאכזרת עליהם!! כל שנה מסתובבים גברים גרושים בלי טעם בחיים! דייני הרבנות עשקו את ביתם, מסרו את הילדים לאשה, את כל פרנסתם לאשה, ולא נותר להם אלא להתאבד!!". **אכן, התקשורת מדווחת על מאות בעלים בהליכי גירושין שמתאבדים מידי שנה כתוצאה מאובדן טעם בחיים** שהנחיתו עליהם דייני 'בתי הדין הרבניים'.**

יחיים' אחרי הגירושין, וחיילים לאפשר לבעלים נישואין שניים ואפשרות לפרנס את משפחתו השניה. ובעיקר שמותר גם לאשה לחלוק באופן שווה בפרנסת ילדיה כמקובל בכל העולם. ד"ר יואב מאז"ה ראש מכון במחקר למשפחה שוויון ומשפט מאריך לתאר וז"ל: **"חייבו המזונות של בתי הדין הרבניים ובתי המשפט מותירים את האב ללא קורת גג וללא פת לחם ממש. האבסורד הגדול הוא שלתוצאות אלו הגיעו גם כאשר מצבה הכלכלי של האם היה טוב משל האב וגם כאשר המשמורת היתה משותפת. פסיקת המזונות לא רק שוללת מהאב את היכולת לחיות בכבוד לאחר הגירושין, אלא אף גרמה לאב שלא יוכל לתפקד כהורה לילדים. ובכך שללה מהילדים את הזכות ליהנות מאב שהוא בעל תפקיד משמעותי בחייהם. אם בכך לא די, בעת מתן פסיקות אומללות אלה – טענו בתי המשפט כי כך קובע הדין הדתי. קשה לחשוב על חילול ה' גדול מזה!!! ולאמיתו של דבר אין בין פסיקות אלה ובין הדין הדתי ע"פ התורה דבר וחצי דבר. בהלכה היהודית אין לחייב אדם בתשלום חוב רגיל שמביא אותו למצוקה כלכלית קשה. ובוודאי שהדברים נכונים כאשר מדובר בתשלום צדקה שאותה אסור לתת כאשר אין לנותן שום יכולת כלכלית לתת אותה. ומוסיף שם שלפי הפוסקים מעל גיל שש אין חיוב מזונות על האב, אלא על שני ההורים בשווה. וכך פסקו בעבר הרב עובדיה יוסף והרב אלישיב הרב גורן הרב שאול ישראלי והרב מרדכי אליהו. ובאמת קבע הבג"ץ שיש לפרש את הדין הדתי ככזה שמחיל את החובה מעל גיל שש על שני ההורים בשווה בהתחשב בגובה הכנסתם".** אולם למרות הכל עדיין בתי הדין הרבניים נשארו בשלהם. הרבנות הראשית מודה שיש רבנים גדולים שאוסרים לחייב מזונות מעל גיל שש, ולמרות מציאות זו ממשיכים עד היום בבתי הדין הרבניים לחייב ולעשוק את הבעלים.

ההסבר היחיד לכל התופעות המחרידות שהובאו בעיתונות הנ"ל היא, שהדיינים מסנוורים ממשכורות הענק שמקבלים מדי חודש בחודשו ונעשים בלא שימת לב – שליחי 'ארגוני הנשים' והקרבן החדשה לישראל.

גם הטענה המסולפת של ארגוני נשים על כביכול 'נשים מוכות' מתנפצות עלי סלע. בדיקה מדוקדקת שערך ארגון התכנית הלאומית למניעת התאבדות העלתה כי נשים בסיכון אלימות קשה ישנם **בעיקר במגזר הערבי והרוסי**, וראה לעיל (אות יז) שהבאנו את הכתבה מעיתון ישראל היום שקיימים בין הישראלים יותר מ: 4,200 גברים מוכים מדי שנה. כשפתרון המשטרה לגברים המוכים הוא הרחקת הבעל מהבית! שזה כידוע דרכה של המשטרה המונחת ומונהגת ע"י ארגוני השמאל הפמיניסטי.

20

פסקים גזעניים מעוותים

גבר שטוען שרוצה לגרש את אשתו, גם במקרים שאשתו מורדת בו או עוברת על דת ואפילו במקרה שנאסרה עליו. ואילו האשה מעכבת את הגט עקב שמעוניינת לצער את הבעל, או לנשל אותו מרכושו. האם הרבנות כופה לאשה גט? לא! האם מטילה על הסרבנית סנקציות? לא! במקרים רבים מאד בית הדין הרבני מאמלל את הגבר למשך עשר שנים ואף יותר מזה³³, ולא מאפשרים לו להתחתן!!! הסיבה לכך פשוטה. לגברים אין "ארגוני הגברים" שבוחרים דיינים ואין עמותות שמחלקים 'בונסים' לשחד דיינים, כפי שיש לנשים הפמיניסטיות.

המצב של הגברים מופלא לרעה עד כדי כך שהדיין אליהו אברג'ל (בספרו 'דברות אליהו' ח"ז סי' צג), במקום להורות כפי התורה שבמקרה שהאשה מתעקשת שלא כדין הבעל יגרש בע"כ. התיר לגברים הנ"ל פילגש ואף נגרם חילול ה' גדול בפרסום דבריו בעיתון חילוני בשם 'ישראל היום' תחת הכותרת 'חלומי של כל בוגד – פלגש באישור הרב אברג'ל'. (דבר שנאסר ע"י כל גדולי הפוסקים כולל השו"ע והרמ"א באבה"ע סי' כ"ו). איזה צורה יהודית דתית יש לבעל הרוצה להינשא והולך לאורו הטמא והחשוך של הדיין אברג'ל. האם גם לבן שלו יאמר אברג'ל: לך תיקח 'פילגש'. איזה ילדים יהיו לו? ילדים שומרי תורה ומצוות או עבריינים, חלילה?!

יתירה מזאת, בפסקי דין רבניים (מאגר מקוון פסק דין מ"ג ופסק דין קפ"ה) מבואר שבתי דין הרבני **מחייבים את הבעלים הדורשים גט, לשלם פיצויים לנשים על עגמת נפש של הגירושין!!** ואפילו אם האשה היא רעה שראוי לגרשה (כל זמן שלא נאסרה מן הדין ממש). ואפילו אם האשה לבדה תובעת את הגירושין, גם באופן זה

³³ **ודברים אלו הם עקירת ההלכה.** לא מבעיא לספרדים שנוהגים כדעת השו"ע אבה"ע סי' א' סעי' י' וסי' קי"ט סעי' ו' – שלא קבלו עליהם חרם דר"ג שלא לישא אשה על אשתו ושלא לגרשה בעל כורחה. אלא גם לאשכנזים שפוסקים כדעת הרמ"א שם, (שחולק על השו"ע) וסובר שקבלו עליהם חרם דר"ג כמפורש ברמ"א שם, מ"מ ע"י ה"טב ברמ"א שו"ע אבה"ע סי' ע"ז סעי' ב' ובח"מ שם ס"ק ט"ו – ט"ז, ובב"ש סקי"ט שמורדת גם לאשכנזים לכו"ע יכול לגרשה בע"כ מיד שמורדת, או מתירים לו לישא אשה על אשתו. וק"ו אם היא עוברת על דת כמש"כ הרמ"א בשו"ע אבה"ע סי' קט"ו סעי' ד'. וק"ו בן בנו של ק"ו אם בגדה בו. וע"כ בכל אופנים אלו אין חדר"ג, וכן פסק בשו"ת יביע אומר (חלק ה' אבה"ע סי' א'). וחלק ז' אבה"ע סי' ב' סק"ד. וחלק ח' אבה"ע סי' א' וסי' ב' סק"ג – שבמורדת אין חרם דר"ג גם לאשכנזים). ואילו הרבנות שמעכבת את הבעל מלגרשה בעל כורחה או לישא אשה על אשתו – עוקרים בזה את תורתנו הקדושה.

³⁴ הבעל משלם על עגמת הנפש. ואילו האשה לעולם לא תשלם לבעל פיצויים על עוגמת נפש, גם אם תאמלל אותו עשרים שנה!! אם כן, לפי איזה כללים הדיינים פועלים?? הרי לא רק שאין מטיילים פיצויים על הנשים המעגנות את בעליהם. אלא גם לא מכניסים אותן לכלא, ולא דואגים כלל שהאשה המעגנת תקבל את הגט ותאפשר לבעלה להתחתן עם אחרת.

רק הבעל משלם מזונות ואפילו אין לו. ואילו האשה לא תשלם מאומה למרות שיש לה משכורת גבוהה במיוחד. בעל שמתלונן על האשה שהיא אלימה ומכה אותו ואת הילדים מכות רצח, לא עושים לאשה הרחקה. לא מקבלים את טענת הבעל, והרבה פעמים המשטרה ובית המשפט מרחיקים את הבעל מהבית של אשתו האלימה. הנה ידועים דברי שו"ת המהרשד"ם (חלק יו"ד סי' ק"מ בד"ה 'ועל השאלה'), ומקורו מהגמ' בכתובות דף ס"ג, וז"ל: **שעיגונא דגברא קשה מאיתתא**. והביאוהו פוסקים רבים להלכה. ³⁵ ואם דייני הרבנות דואגים למעוגנים המסכנים מדוע לדאוג רק לעיגון האשה ולא לעיגון האיש, שהוא קשה מעיגון האשה! האם התורה משתנה אצל גברים בגלל שאין פרנסתם ומשכורתם של הדיינים תלויה בזה, ואין לכך אהדה תקשורתית? האם בשביל משכורת ענק, מותר להחריב בתי ישראל, ולמכור את הנשמה וכל העולם הבא??!

³⁶ ועוד הרי כשהדבר נוגע למשפחות הדיינים עצמם או לבניהם. אצלם לא קיים הכלל של "עיגונא דאיתתא". ונשים יד לפינו מלהעלות על הכתב את הסיפורים הקשים שמביא בורא עולם לבתי הדיינים – מידה כנגד מידה – על מה שהם מעוללים לעם ישראל.

21

לכל שקל יש תמורה!

עצם העובדה ש'בתי הדין הרבניים' חיים וניזונים מהכסף של המדינה, גורמת להם תלות גמורה ברצון מנהיגיה. ככל שחולפות השנים הדרישות והצפיות של חברי הכנסת במדינת ישראל גדלים והולכים, ולמימון של המדינה יש מחיר כבד.

³⁴ הפסק מכ"ט שבט שנת תש"ה בשם הגר"י הרצוג ובן ציון חי עוזיאל ויוסף הלוי ובהמשך גם מהדיין שלמה דיכובסקי שמעיד שכך נוהגים בתי הדין הרבניים. לאחרונה אף התפרסם פסק דין (31.1.2011) של בית המשפט. שבו נכתב: שהיות ובית הדין הרבני: 'ממליצים' לגט, מכח זה מחייב ביהמ"ש את הבעל פיצויים בסך 700,000 ₪.

³⁵ עיין בספר טהרת המים בשו"ר טהרה (מערכת ש' ס"ק מ"ה ופ"ט). ובשדי חמד (אסיפת דינים מערכת אישות, סי' ב' ס"ק ח' ט"ז). שו"ת דברי חיים מצאנז (בתשובות הנוספות סי' כ"ט). שו"ת מהרש"ם (ח"ב סי' ס'). שו"ת דבר שמואל (אבה"ע סי' ח'). ספר מזבח אדמה (אבה"ע סי' א'). ספר חן טוב (אבה"ע סי' י"ז ס"ק כ"א). ספר מטה יוסף (אבה"ע סי' י"ג עמ' תכ"ה). ספר עטרת חכמים (אבה"ע עמו' מ"ז ד"ה טוב). שו"ת אבני זכרון (סי' כ"ב סוס"ק ג'). ספר 'אהל יהושע' (סי' כ' עמ' כ"א). ספר אהל משה (סי' א' עמ' ס"ה). שו"ת בנין צבי (ח"ב סי' מ"ט).

³⁶ עיין ספר משפטי ישראל סי' ד' אות ח' דוגמא מכמה דיינים ברבנות שנהגו כלפי עצמם כך כאב"ד אליהו עצור שעיגן את אשתו שנים רבות. עד שהאשה התייאשה מהגט ועזבה את א"י והגרה לחו"ל. כמו"כ אב"ד בירושלים עזרא בצרי כאשר התערער השלום בבית בנו, דאג להבריחו לחו"ל להשיא את בנו לגויה ש'התגיירה' בתהליך מזורז וכל זה בלא שהשליש גט לאשתו הראשונה, והשאירה עגונה שנים עקב ויכוח על חלוקת הנכסים. ופרסום הספור בעולם לא הוסיף קדוש ה'.

ישנה עובדה מדהימה שהיה נוכח לה איש אמונו של מרן החזו"א רבי דוד פרנקל זצ"ל (ועוד רבנים חשובים), מלפני קרוב לשבעים שנה שהופיע בפני מרן החזו"א רבי ראובן כ"ץ זצ"ל מפתח תקוה בעל ה'דגל ראובן' שהיה רב אב"ד פתח תקוה במשך שלושים שנה, והתלונן בפני מרן על כך שהמדינה לא מאפשרת לפסוק לפי השולחן ערוך והביא לחזו"א דוגמאות רבות לכך כיצד מאלצים את הדיינים לפסוק נגד התורה. מרן 'החזו"א' שמע בצער רב את הדברים, והשיב נחרצות: **מה אתה חושב שהם יבנו ויקימו בשבילך בית דין וישלמו לך משכורת ולא יאמרו לך מה לעשות?! אם הכסף שלהם אז גם הפסקים שלהם**".

כמו כן כתב הגאון רבי אליהו טופיק (ראש ישיבת 'באר יהודה' במכתבו, אדר תשע"ז), וז"ל: "זכורני שלפני חמישים שנה סיפר לי הגאון רבי סלמן חוגי עבודי זצ"ל בשיבה של הרב ניסים זצ"ל, כי הגאון הגדול רבי יחזקאל סרנא זצ"ל (ראש ישיבת חברון) אמר לכל הדיינים ברבנות שבתוכם היה גם הרב הנזכר זצ"ל: **"עליכם לעזוב את בתי הדין, ואני אתן לכם משכורות כדי שבתי הדין יהיו עצמאיים**". ואמר לנו הגרס"ח עבודי זצ"ל כי אי אפשר לעשות דבר כזה – כי דרוש סכום כסף גדול שהגר"ח סרנא לא יוכל לעמוד בזה, לכן זה לא יצא לפועל".

גם הגה"ק מקלויזנבורג-צאנז זצ"ל בדרשתו על גידור פרוצות הדור (בשנת תשכ"ג) אמר: **"הרבנים מטעם המדינה משעבדים את התורה הקדושה למדינה בעבור משכורות וכבוד, ובשביל זה המדינה ממנת "רבנים מטעם" כדי "שיפסקו" מה שהיא רוצה. פחות נזק יגרם ליהדות אם המדינה תשלם את הכסף במקום "לרבנות" לכמרים שהם "יפסקו" מה שהיא רוצה"**.

מעשים אלו מזכירים סיפור שאירע בטבריה לפני כמאה שנה (נדפס בספר עטרת זהב). ראשי הציונים רצו לשלם לרב העיר הגר"מ קלירס זצ"ל את החזקת כל מוסדות התורה והחינוך בעיר. והתחייבו שלא יתערבו כלל בתכנים. הגר"מ קלירס שהיה חכימא דיהודאי סירב בהחלט והשיב להם: כעת אתם רצים אחרי, אולם אחרי שאקח ממכם כסף למוסדות אני ארוץ אחריכם שתגידו לי מה לעשות. הדברים מדברים בעד עצמם.

לא לחינם משלמת המדינה החילונית הון עתק למשכורות הענק של דייני הרבנות. לכל שקל יש תמורה! "ציות מוחלט לחוקי הכפירה ולהוראות 'בית המשפט' החילוני המרימים יד בתורת משה רבנו – שהם ערכאה מעל 'בתי הדין הרבניים'".

22

האיסור להוציא לעז על הגיטין

כמו כן ישנם דיינים ברבנות שצועקים על המערערים עליהם שהרי יש חרם דרבנו תם 'לא לערער על הגיטין'. וא"כ צריך לקבל בשתיקה את כל מעלליהם. ודבריהם הם הבל. שהרי מבואר בגדולי הפוסקים שחרם דר"ת נאמר אך ורק בהוצאת לעז שקרי על הגט. ולא אמר את דבריו בטענות אמת. ובנידון דין שישנם בעיות חמורות בגיטי הרבנות. כבר כתבו גדולי הפוסקים שהחרם של ר"ת חוזר על הדיינים בעצמם.³⁷

³⁷ עיין בזה בשו"ת רבי בצלאל אשכנזי (סי' ט"ו), שו"ת מהר"ם מלובלין (סי' קכ"ב), הלבוש (הו"ד שם סי' קכ"ג), מהריט"ץ (ישנות סי' מ'), ועוד. פוסקים רבים אף בירכו את המערער על הגט כדין, ראה שו"ת רמ"א (סי' נ"ו), שו"ת מהרשד"ם (יו"ד סי' רנ"ה), שו"ת חוות יאיר (סי' ע"א), שו"ת חיים ושלום (ח"ב סי' ל"ד). ויש שהוסיפו שחרם דר"ת חוזר על אותם דיינים שעשו את הגט הפסול, ראה מהר"ם פדוואה, הו"ד בשו"ת הרמ"א (סי' נה-נו), שו"ת נוב"י קמא (אבה"ע סי' פ"ח).

ובדבר הטענה הנוספת שטוענים על המערערים על הרבנות: ש"אסור להוציא לעז על הגיטין הראשונים" עיין בהערה שהובאו דברי הפוסקים שהדבר טעות בהחלט, וכל גט הפסול מעיקר הדין לא חוששים להוצאת לעז.³⁸

ובדבר הטענה שכיון שישבו בעבר ברבנות דיינים גדולים וחשובים, אז אפילו אם טעו בהלכה, דבריהם התקבלו ונפסקו בשמים, ואין לערער על דבריהם כלל, למרות שפסקם נוגד את ההלכה. דבר זה אינו. שהרי נפסק (בשו"ע חו"מ סי' כ"ה ס"א) שדיין שטעה בדבר משנה, הדין בטל ודינו חוזר. ואפילו בטעות רק בשיקול הדעת אם אפשר להחזיר את דין, צריך להחזירו, (כמבואר שם בסעי' ב'). ורק אם אי אפשר להחזיר הדיין פטור מדין מזיק. ק"ו בנידון דידן שאם קיימת טעות בדבר משנה שחייבים ע"פ הלכה לתקן את המעוות.

וכמו"כ פסק הש"ך ביו"ד סי' רמ"ב ס"ק נ"ט כדעת רוב הראשונים שרק חכם שאסר אין חבירו יכול להתיר משום דשווי עליה חתיכה דאיסורא אבל חכם שהתיר יכול חברו לאסור ולא חיישינן לכבודו של המתיר. וכמו"כ ברמ"א שם בסעי' ל"א מבואר בשם גדולי הראשונים שכל מה שחכם שאסר שאין חברו יכול להתיר, זה רק אם לא טעה בדבר משנה, אבל אם טעה בדבר משנה חברו יכול לאסור. וא"כ בנידון דידן שהמתירים הם 'טועים בדבר משנה' שיכול לבוא אחר ולאסור. וכמו"כ ברמ"א שם מובא שרק באותו מעשה שהחכם אסר אסור לחברו להתיר אבל בחתיכה אחרת יכול חברו לבוא ולהתירו. ובנידון דידן הוי כחתיכה אחרת.

מלבד זה ידוע מגדולי עולם שכתבו לבניהם ולבאים אחריהם שאם יתברר שטעו בהלכה, הנחת רוח הגדול ביותר שלהם הוא שיתקנו את המעוות.³⁹

³⁸ בדבר הטענה הנוספת: ש"אסור להוציא לעז על הראשונים" כמבואר בגמ' גיטין ה: וא"כ אסור לכאורה לומר על גיטין שנעשו בעבר שהם פסולים. דבר זה אינו. שהרי מפורש בראשונים שכל האיסור להוציא לעז על הראשונים זה רק בדבר שהוא חומרא בעלמא. אבל דבר שפסולו מעיקר הדין, או ספק פסול מעיקר הדין בזה מבואר בראשונים, שלא חיישינן מהאיסור להוציא לעז, ואדרבה חובה לדאוג ולפרסם את הדברים כדי שמכאן ולהבא לא יהיו הגיטין פסולים. המקורות לכך מובאים בב"י (אבה"ע סי' קכ"ה) שמביא מחלוקת בראשונים האם צריך לתייג בגיטין אותיות שעטנ"ז ג"ץ. דעת הריב"א שכל גט שאין תיוג באותיות שעטנ"ז ג"ץ אינה אות והגט בטל מעיקר הדין. ולכן אע"פ שבדורות לפניו לא נהגו כך, מ"מ הנהיג מכאן ולהבא לתייג אותיות שעטנ"ז ג"ץ, ולא חשש ללעז של הגיטין לשעבר. וכמו"כ פסק המרדכי בריש גיטין אות שט"ז בשם ר"ב ממגנצא. לעומתם הביא שם הב"י את דעת התרומה בסי' קי"ד והגהות מימוניות גירושין פ"ד ה"ה סמ"ג עשין נ' הסוברים שגם בלי תיוג באותיות שעטנ"ז ג"ץ נחשב אות, ולכן לא מתייגים את הגיטין כדי לא להוציא לעז על גיטין ראשונים. משמע מדבריהם שאם כן היה פסול מעיקר הדין, גם לדעתם לא חוששין ללעז על גיטין ראשונים. וכן פסקו גדולי האחרונים שבדבר שפסול מעיקר הדין פוסלים את הגיטין ולא חוששים לאיסור לא להוציא לעז. בב"ש באה"ע סי' קכ"ה סק"י. ובשו"ת מהרי"ט (ח"א סי' פ"ו) והו"ד שם בפ"ת סק"י"ב, ובשו"ת גינת ורדים (אבה"ע כלל א' סי' ג'), שד"ח (מערכת גט סי' ל' אות ז' ד"ה והגאון), ובערוך השולחן (אבה"ע סי' קכ"ה סעי' כ"ח). וכן מוכח מכל גדולי הפוסקים שהבאנו לעיל לגבי חרם דר"ת, שכתבו שאם הפסול מעיקר הדין אין חרם דר"ת ולדעתם הו"ה כאן.

³⁹ עיין בצוואת הגר"ח פאלאג'י (צוואה מחיים) דף ז', וז"ל: "אם נראה לאיזה חכם מבין בספרי איזה קושיא ואיזו סתירה על דבר אמת איני מקפיד על זה כלל, כי כך היא דרכה של תורה. ואם תהיה הקושיא או הסתירה בפסק דין ובפרט מהיתר לאיסור - אל יבוש ואל יכלם המשיג לפרסם הדברים, כדי שלא

בדבר הטענה של רבים: נתנו לאשה גט! אני יכול להתחתן אתה, **אם יש בעיה, הגיהינום של העבירה הוא על הראש של הרבנים המתירים**. בטענת 'בת היענה' הזו מרשים רבים לעצמם להתחתן עם גרושה שהתגרשה בכפייה שלא כדין.

דבר זה נוגד את ההלכה.

א. הרמב"ם בהל' שגגות (פי"ג ה"ו) כותב: "הורו בי"ד **בשגגה** וידעו הקהל שטעו, ושאין ראוי לקבל מהן, ואעפ"כ עשו הקהל על פיהם... מפני **שמזידין** הן שהרי ידעו שטעו, ושאין ראוי לעשות". וק"ו בנושא גיטי הרבנות, שגם רוב הדיינים מזידין, ולא שוגגין.

ב. נפסק בשו"ע יו"ד סי' רמ"ב סי"א וחו"מ סי' ט' סעי' ח' שאם אדם רואה שפלוגי עובר איסור בגלל טעות של רבו, אפילו הוא רבו מובהק חייב להפרישו מאיסורא שבמקום חילול ה' אין חולקים כבוד לרב. וא"כ ק"ו הדבר, אם חייב להפריש את האחר, בוודאי כשיודע שהדבר אסור – שחייב להפריש את עצמו, ואין שום היתר לומר שהעוון יהיה על דייני הרבנות.

ג. גם לפי טעותם שעונש הגיהנום על הדיינים שהתירו את האשה האסורה באיסור א"א, הרי זרעו מאשה זו יהיו ממזרים, ומי התיר לו לאמלל את ילדיו לדורות עולם. (ועי' בספר בית מאיר, אבהע"ז סי' קנ"ב ס"ג, שאדם כשר לא ישא אפילו אשה שמותרת לו אם הילדים יהיו ממזרים - משום שחז"ל לא התירו להרבות ממזרים, כאשר יכול לשאת אשה אחרת וילדיו יהיו כשרים)

גדולי הדורות מחו בפורצי הגדר בעשיית גיטין פסולים, גם אם הוחזקו לתלמידי חכמים וצדיקים. כי אין עצה ואין תבונה נגד ה'. בפרט במכשולים חמורים שנגרמים מגיטין פסולים. כן נהגו למעשה בשו"ת הרד"ך בית ז'. והגאון רבי חיים עוזר בעל אחיעזר באגרותיו שפ"ט. והצטרפו למכתבו מרנן 'החפץ חיים' ו'האמרי אמת' מגור. גדולי ישראל פרסמו ברבים פסק הלכה עם שמות של רבנים ידועים שעשו גיטין שלא כדין – כדי להפריש את הציבור מאיסורים חמורים, וכן כדי לגרום לחוטא לתקן מעשיו (ראה ספר חפץ חיים לשוה"ר כלל ו' סעי' ב).

וכתב **החפץ חיים** (רכילות כלל ט' בבמ"ח סק"ט, ובעשין אות ב' וכן בלשוה"ר כלל י' סק"א) שיכול לספר כדי לעזור לנפגע ולגנות המעשים הרעים בעיני הבריות. והדגיש הח"ח שאין זה רק רשות בלבד, אלא יש חובה לפרסם מדין 'לא תעמוד על דם רעך' ומצות עשה של 'ואהבת לרעך כמוך'. (ראה עוד הל' לשוה"ר כלל ז' בבמ"ח סק"ח לעניין 'סאני שומעניה').

בגמרא במסכת תמיד (כח.) מבואר שהתוכחות מביאות לעולם ברכה עצומה וישועת גדולות, וז"ל: "תניא, רבי אומר: איזו היא דרך ישרה שיבור לו האדם – יאהב את התוכחות, **שכל זמן שתוכחות בעולם – נחת רוח באה לעולם, טובה וברכה באין לעולם, ורעה מסתלקת מן העולם, שנאמר ולמוכיחים ינעם ועליהם תבא ברכת טוב**".

יבואו ח"ו להיכשל בדבר איסור, כי האמת יותר אהובה אצלנו... וגם בני אחרי שלא יקפידו בזה על כבודי... **לא ניחא להרב המנוח בעולם האמת שיפסקו כהוראתו בדבר שאין הלכה כמותו**... עכ"ל. וכעין זה כתב באריכות בשו"ת רבי ישעיה הראשון סי' ס"ב, והט"ז בהקדמתו ליו"ד. ובשו"ת מכתם לדוד לרבי דוד פראדו, יו"ד סי' נ"א. וכן מעיד הגר"ח מואלזין בשו"ת חוט המשולש סי' ט' וז"ל: "וכן הוזהרתי מפי מורי קדוש ישראל הגר"א מוילנא **שלא לישא פנים בהוראה**".

חז"ל במדרש הדגישו שעצם הפרסום של הדברים הדרושים תיקון מונע גזירות קשות ומשפיע ישועות לישראל, וז"ל מדרש תנחומא פרשת משפטים: "ר' אלעזר אמר **אם יש דין למטה אין דין למעלה, אם אין דין למעלה יש דין למטה**, כיצד אם יעשו התחתונים דין, אין דין למעלה. לכך אמר הקדוש ברוך הוא **שמרו את המשפט מלמטה שלא תגרמו לי לעשות משפט מלמעלה**, הוי ואלה המשפטים. אמר להם הקדוש ברוך הוא, כל שאני עושה, בדין אני עושה, שאם הייתי מבקש לעבור על הדין פעם אחת, לא היה העולם יכול לעמוד".

וכן הוא במדרש תנאים (דברים פרק לב), וז"ל: "אם שנותי ברק חרבי. ר' אליעזר אומר: אם יש דין למטה אין דין למעלה. אם אין דין למטה יש דין למעלה. כיצד: **אם עשו התחתונים את הדין איני דן את עולמי**, הוי אין דין למעלה שנאמר (שמות כא א) ואלה המשפטים אשר תשים לפניהם".

כבר הזכרנו בתחילת מאמרנו שכל דברינו הוא בירור אמיתי של העובדות, בלי נגיעות, ואיננו שייכים לצד מסוים ולא הבאנו אלטרנטיבה למנות דיינים מחוג זה או אחר, ולא בעלי השקפה מסוימת. וכל מטרתנו להציב את העובדות כדי להביא לטהרת יחוס עם ישראל ולמנוע ממזרות ואיסורי אשת איש בעמנו.

וכל המסייעים להצלת עם ישראל ויחוסו, בפרסום הדברים ובמחאה ובהקמת בתי דין כשרים הפועלים אך ורק לפי חוקי תורת משה, יזכו לברכה הגדולה המוזכרת בגמרא (תמיד כח.), וז"ל: "אמר רבי שמואל בר נחמני אמר ר' יונתן: **כל המוכיח את חבריו לשם שמים – זוכה לחלקו של הקדוש ברוך הוא... ולא עוד אלא שמושכין עליו חוט של חסד**".

26

האם יש פתרון?

כיום שכל המערכת הרבנית נבחרת ע"י שרים וחברי כנסת כופרים, ממומנת ע"י המדינה וכפופה לחוקי המדינה, לא שייך להתנתק מהשפעה זו. גם צדיק גמור ברגע שנכנס לרבנות הוא חייב להצדיק את בחירתו. כיום כל הדיינים ב'בתי הדין הרבניים' נבחרים על תקן של 'ליברלים' המבינים את נפש הנשים ודרישותיהם. ברור כשמש שכל דין נעשה 'משוחד' לפי כל קנה מידה. הדיינים לא רוצים להשלים עם העובדה שהם משוחדים, אבל בקונטרס זה אפשר לראות שאכן כך פני הדברים.

גדולי ישראל פרסמו במכתבם בשנת תשע"ג ונחתם שנית בשנת תשע"ז בתוספת של יותר ממאה ושישים רבנים חשובים בארץ הקודש מכל החוגים, וזה לשונם: "וכל הנושא גרושה צריך לברר היטב באיזה בית דין נתגרשה, ואם הבעל הסכים לגרש מרצונו, ולא היה הגט בכפייה".

לאור פסקם הבהיר הננו להביא את **הפתרונות המעשיים המחויבים מכורח המציאות** כדי לשמור על טהרתו ויחוסו של עם ישראל:

א. חובת כל הנושא אשה לברר אם המדוברת היתה גרושה בעבר וכן לברר אם אמה של המדוברת היתה גרושה. במידה והיו גירושין ברבנות יש לבדוק לעומק את כל הפרטים אצל רבנים גדולים הבקאים היטב בהלכות, הן מצד המציאות והן מצד הדין.

ב. כמו כן, יש להודיע לכל השדכנים והשדכניות שלא יתעסקו עם גרושות של הרבנות שברוב המקרים יש בעיות קשות של כפיית גיטין ובעיות נוספות, וחלילה שלא יכשלו בסיוע לעבירה חמורה של ג"ע שהוא ב'יהרג ואל יעבור'. דבר זה יעזור לגדור את הפרצה החמורה. כאשר גרושות הרבנות בדרכי כפייה ואלימות לא יותרו לבוא בקהל ה' ולא ימצאו שידוך אצל שומרי תו"מ הכפופים להלכה. כך יבינו שלא הרוויחו מאומה בדרכם האלימה.

ג. לאור הריבוי העצום בשנים האחרונות של גיטין פסולים (וגיורים פסולים), וריבוי ממזרים רח"ל בא"י ובחו"ל, יש להקים בדחיפות מגילות יחסין למשפחות ישראל הכשרים אשר יפורסמו באתר עולמי. במקום זה יופיעו גם כל שמות המשפחות שיש בהם פסולי חיתון וממזרות, למען ידעו ישראל קדושים לפרוש ממשפחות אלו. מידע בנושא יחסין נא לשלוח למייל גט כשר: getkoshir@gmail.com כמובן המידע יעבור ביקורת של גדולי ההוראה שליט"א. וע"פ הוראותם יפורסמו הדברים ברבים. כל הנושא אשה יוכל לעיין באתר זה.

ד. חובה להגביר את המודעות בציבור לאיסור החמור לגשת לבתי הדין הרבניים הכפופים לערכאות ולכל בתי הדין הדומים להם בארץ הקודש ובחו"ל. כמו כן, יש להתרחק ולהוקיע ממחנה שומרי התורה את הדיינים המרימים יד בתורת משה.

ה. חובה קדושה להקים בתי דין נוספים של דיינים מובהקים הבקאים היטב בשו"ע חו"מ ואבה"ע שידאגו לעשות הכל כדת וכהלכה המסורה, בלא שום התכופפות לחוקי המדינה וארגוני הנשים הרפורמיות. כדי שיהיה ניתן בעת הצורך להפנות אליהם את הציבור הרחב שלא מוכן ללכת לבתי הדין הרבניים.

ו. אשרי המזכים את הרבים בגופם וממונם בנושא חמור זה של שמירת טהרת ישראל ויחוסו, והצלתו מאיסורי אשת איש וממזרות רח"ל, שאין קץ לשכרו בעולם הזה ובעולם הבא, ויקימו את התורה המושפלת ע"י החילונים עוקרי התורה והנגררים אחריהם, ויבורכו מפי עליון בברכת: "ברוך אשר יקים את התורה הזאת".

פרק "עשרה סיפורים בקצרה"

כדי להמחיש את ההתנהלות השגרתית הקיימת כיום בבתי הדין הרבניים, קבצנו בפרק זה מספר סיפורים – מתוך מאות שהובאו לפנינו - המתארים את המציאות העגומה שעוברים הגברים יום יום. כמובן שכל סיפור מגובה אצלנו בתיק שלם של פרוטוקולים והחלטות, והובאו כאן רק מעט מהפרטים המזעזעים, (ע"פ בקשת המשפחות ברוב הסיפורים השמטנו את השמות).

1

סכנת מחלה מדבקת אינה כפייה

אברך תלמיד חכם חשוב בן יחיד להוריו קיבל לנשואיו דירה יוקרתית במרכז הארץ השווה מעל שני מיליון שקל. עקב היות האשה מחוסרת כל. שלמו הורי הבעל מלבד הדירה, גם את כל הוצאות הנישואין. עברו שש עשרה שנות נישואין מאושרים. נולדו להם עשרה ילדים שכולם גדלו לתפארת עקב הדמות החינוכית היציבה של האב, והדוגמא האישית בהיותו תלמיד חכם ובעל מידות עדינות במיוחד. לאחר לידת הילד האחרון נכנסה האשה לדיכאון לידה.

עקב חולשה נפשית והעדר טיפול והסתה של קרובים פנתה לבית הדין הרבני להתגרש. הבעל התנגד לגירושין וביקש שלום בית. האשה העלילה על הבעל שמכה את ילדיו ובית הדין קיבל את דבריה ללא בדיקה ודאג להרחקתו מהבית. חוקרת משטרתית נכנסה לתמונה חקרה את הילדים והודיע לרבנות שהתלונות נגד הבעל שקריות והבעל חזר לביתו. האשה לקחה עו"ד מארגוני הנשים שהדריכה אותה לטעון שבעלה דרך על רגלה. המשטרה הרחיקה את הבעל מהבית, ובית הדין הרבני פסק חיוב גט עקב אלימות, וחיוב מזונות לילדים 9,000 ₪ בכל חודש וחודש. הבעל אברך כולל לא היה באפשרותו לשלם כזה סכום של מזונות, האשה פתחה תיק בהוצאה לפועל, והבעל נאלץ להתחבא.

לאחר שלושה חודשים הבעל החל להיות נרדף ע"י אגף העגונות של הרבנות ונלכד והושלך לכלא. הבעל הובא לדיון ואמר שאוהב את אשתו ודורש שלום בית. בית הדין השיב: היא לא רוצה אותך, שחרר אותה. כעונש על סירובו הוכנס הבעל למאסר בחדר אחד עם חולה מסוכן במחלה מדבקת חשוכת מרפא (איידיס). הבעל ע"פ בקשתו הובא לדיון נוסף אחרי יומיים וטען שמפחדו לא להידבק במחלה של שותפו לחדר, לא אכל ולא נכנס לשירותים, ואינו יכול לחיות כך והדבר מהווה כפיה גמורה. השיבו לו הדיינים, זה לא כפיה, מקסימות תדבק באיידס ותמות. הבעל נתן גט בשביל שלא ימות. נשאר בודד ונרדף, בלא ילדים ובלא בית ובלא אמצעי מחייה מינימאליים.

2

הבעל הצעיר שהתפקד

בחור ישיבה מצוין התחתן עם כלה ממשפחה מחוסרת אמצעים. הורי הבחור נדיבי לב דאגו לזוג לדירה זולה באזור חרדי בצפון הארץ. הבעל למד בכולל מצוין. לאחר שלוש שנים עקב סכסוך קטן ומזערי האשה פתחה ברבנות הליכי גירושין. בית הדין זרז מאד את מתן הגט ולא נעשה כלל ניסיון לשלום בית. בנוסף פסק בית הדין לאשה מזונות 3000 ₪ לחודש על ילד אחד בן שנתיים.

עקב כך האברך הצעיר היה צריך לבחור בן המשך לימודים בכולל – כמשאת נפשו והעדר תשלום מזונות שיגרור מאסר, לבן יציאה לעבודה כדי לשלם את המזונות והוצאותיו שלו. בלית ברירה הבעל יצא לעבוד ולאחר שנה התדרדר רוחנית, עקב תלונותיו על הדיינים. הבעל לא רצה להתחתן יותר והחל לחיות בהפקרות. כל זה תחת תקנות השקר לכוף מזונות גם מי שאין לו. כנראה תקנה שישאר לילדים אבא נורמאלי היא מיותרת לעוקרי הדת בארץ ישראל.

3

הצגה של כפייה "דרך ברירה"

זוג חרדי עם שתי בנות מאשדוד הסתכסכו והגיעו לדיונים בבי"ד חרדי על שלום בית. בהמשך האשה פנתה לבי"ד רבני, כשבמסגרת הדיונים הושמעו נגד הבעל איומי מאסר אם לא יתן גט כרצונם. הבעל שהיה מעוניין בשלום בית, ברח לארה"ב כדי להינצל ממאסר וניסה משם לדאוג להחזרת השלום בית. הבעל ביקש שאשתו תבוא לחו"ל ושם ינסו שלום בית, ואם לא יסתדרו הבעל מקבל כל החלטה של בי"ד בחו"ל, אך לא"י חשש הבעל לחזור מפני שידע שברגע שיעבור את ביקורת הגבולות יעצר ויכנס לכלא.

בפרוטוקולים מופיע שביה"ד הרבני שלח בדואר לבעל בארה"ב מכתבי הזמנה לדיון – ביום הדיון עצמו. משהבעל לא הגיב, ביה"ד הוציא נגד הבעל מכתב אזהרה של 'כפייה בדרך ברירה'. שמשמעותו או שחוזר לא"י לחיים תקינים או ששולח גט לאשתו. הבעל שלא קיבל שום מכתב לידו לא הגיב כלל, ואז ביה"ד הרבני הכריז על האשה כעגונה (למרות שידעו את ביהמ"ד ששם הבעל לומד ומתפלל, ולא טרחו לשלוח את מכתבם עם שליח נאמן). ואישר לה תרומה של חמישים אלף שקל, כדי לשלם לבריונים בחו"ל שיוציאו גט בכפייה מהבעל.

בכסף זה ובתרומות נוספות שכרו חברות בריונים בהנהגת הרב אריה רלב"ג מפלטבוש (לשעבר רב באמסטרדם). הבריונים פרצו לחדר בו הבעל ישן עם חבר נוסף והלמו בראשו בברזל עד שאיבד את הכרתו מידית כעדות חברו ששהה עמו בחדר. אולם לטענת התוקפים אמרו לו שזה בשביל שלא נותן את הגט לאשה. והוסיפו לטעון שהבעל התרצה לתת גט ומינה אותם כשליחים לכך. ולהצגה זו קראו: 'גט בשליחות שנעשה על פי כפיית בי"ד'. ביה"ד האזורי היסס לאשר את הגט בגלל שהדבר כרוך בפרטים רבים מאד שלא ידוע אם נעשו כדיון.

ביה"ד חקר את רבו של הבעל בחו"ל (האדמו"ר מלעלוב) שאמר כי יודע באופן אישי שהגט נעשה ע"י רציחה, ויש עדים נאמנים שהבעל התעלף מיד והיה מחוסר הכרה, וכך הוכנס לאמבולנס והיה מאושפז בבית חולים כמה ימים ללא הכרה. עוד העיד האדמו"ר שאמר לשלוחי האשה שאינו מוכן לשכנעו לתת גט, כי לדעתו אפשר בקלות לעשות שלום בית. אחר הרציחה אכן הגיע לאדמו"ר שליח מהרבנות, והאדמו"ר לא רצה לדבר עם השליח, כי אמר שאחרי כזה רציחה אכזרית לא רוצה לדבר עם הרבנות.

לבסוף בלחץ של הדיין מרדכי רלב"ג (שהיה בזמנו בביה"ד האיזורי באשדוד) אישרו את הגט המפוקפק שכלל לא נעשה על ידם, ולא ידעו אם בכלל נכתב ונמסר. יצוין שכל הקבוצה הבריונית שהיו כביכול גם דיינים וגם עדים וגם סופרי גיטין, הם אנשים מפוקפקים מאד, שאינם נאמנים כלל, ולאחר תקופה נתפסו ע"י הרשויות בארה"ב ונגזר עליהם מאסר לשנים רבות. דיינים רבים בא"י ובחו"ל עשו גביית עדות על גט זה, וקבעו שהיא אשת איש גמורה, ואסורה להינשא לאחר. אך למגינת לב האשה התחתנה ונולדו לה ממזרים, ה"י.

4

עקשנות של הרה"ר שהביאה לחורבן

לאחרונה הכניסו ביה"ד הרבני אברך חשוב לכלא למשך שנה, אע"פ שהסכים לתת גט כדרישת הרבנות, בגלל שסירב לחתום על היתור על הדירה שנקנתה ע"י הוריו. גם היה רצונו לקבל משמורת משותפת לשני בניו שהיו קרובים לגיל בר מצוה. כדי לאלץ את האברך לתת גט הוכנס לצינוק. ואפילו שהשליש גט בביה"ד החרדי שאשה תקבל אותו כאשר תסכים לתנאיו, לא הוציאו אותו מהכלא. מרן הגר"ח קנייבסקי שלח מכתב נוקב לרבנות שהגט מעושה ובטל, והבנים שיוולדו הם ממזרים. לאחר זמן נוסף התקבל מכתב נוסף מעוד מגדולי ישראל – שהגט בטל ומבוטל והאשה אסורה להינשא לאחר. האשה השתדכה עם גרוש חרדי. כשקבלו את מכתבי גדולי ישראל נבהלו מפסקיהם הנחרצים והחליטו שהאשה תוותר על הדירה ותגיע להסדר עם הבעל על ראיית הילדים – כדי שתוכל לקבל גט כשר בבי"ד בני ברק לפני שמתחתנת.

האשה כבר היתה בדרכה לבני ברק לחתום על ההסכמים ולקבל גט כשר מבעלה, אולם עקב איומים של הרה"ר ש. עמר על אביה שלא תעז לקבל גט נוסף, היא חזרה לביתה בלא לקבל גט. בסוף הלכה ונשאית לגרוש כשהמסדר קידושין היה הרה"ר ש.מ. עמר. האשה הנ"ל ובן זוגה נסעו לדרום אמריקה עם הילדים למדינה שבו

עבד בעלה. אולם הם ננזפו בחו"ל ע"י רבנים וראשי הציבור שהיו כפופים לגדולי ישראל וקבעו שהאשה הזאת אשת איש ובנישואיה לאחר – חייבת מיתת בי"ד. לפתע האשה עברה הפלה בחדש מתקדם מאד, והבינה שמאת ה' היתה זאת. גם בעלה השני לחץ עליה שתחזיר לבעלה הראשון את הדירה שגזלה ותקבל גט כשר. בסופו של דבר אחרי סבל רב, האשה החזירה את הדירה שגזלה והילדים לבעלה, וקבלה גט כשר מחוץ לרבנות.

5

ישב בצינוק על הרצון לראות את בנו היחיד

מעשה באברך חשוב מירושלים שהיה לו בן יחיד, וכאשר הגיעו למצב שחיי הנישואין לא צלחו והאשה דרשה גט ברבנות. הסכים הבעל לתת גט רק בתנאי שיאפשרו לו להיפגש עם בנו היחיד. אולם האשה התנגדה לכך ללא כל נימוק. והבעל סירב לגרש אם אינו רואה את בנו. ובית הדין הרבני הכניס את הבעל לכלא.

לאחר זמן ממושך מאד, משלא נכנע, הוציאו עליו פסק דין חדש בתאריך כ' כסלו תשנ"ז אשר מגביר את עונשו, והכניסו אותו לצינוק – ומנעו ממנו כל צרכי דת. ומנעו ממנו אוכל כשר, תפילין ציצית ושאר מצוות. עד שהשיגו ממנו גט בכפייה. יש להדגיש שרבנים חשובים מאד בירושלים כולל מרן הגרי"ש אלישיב העידו שהבעל היה מוכן לתת גט ורק רצה לראות את הילד – וקבעו שהגט בטל מהתורה.

6

הרב יצחק מידן – מאסר וכפייה במקום 'היתר נישואין'

בא בפנינו יהודי שומר תו"מ מכובד עם פרוטוקולים ופסקי דין בידו וסיפור מצמרר בפיו. המעשה אירע בבית"ד הרבני הגדול בירושלים (בתאריך א' ניסן תשע"ג) הבעל יצחק מידן הגיע עם פסק דין מבי"ד האזורי בפ"ת שמתיר לו לשאת אשה על אשתו (בלא היתר מאה רבנים) היות ואשתו סרבנית גט שנים רבות. מדובר בבעל שאשתו התקלקלה, ולא הסכימה בשום אופן שהבעל יפגוש את ילדיו והתנגדה שיקבלו חינוך דתי, ולכן סירבה לקבל גט עד שהבעל יוותר על זכויותיו החוקיות.

בית"ד האזורי בפתח תקוה בראשות הדיין אוהיון הצדיקו את הבעל שמסרב לתת גט בתנאים אלו, ונתנו לו היתר נישואין. אולם לפי חוק הביגמיה, לא די בפסק בי"ד אזורי בלבד, אלא צריך להצטרף להיתר זה גם נשיא בית"ד הגדול. (עיי' בזה בשו"ת יביע אומר חלק ז' אבה"ע סי' ב'). פנה הבעל לרה"ר נשיא בית"ד הגדול ש.מ. עמר. ולתדהמתו במקום להצטרף להיתר, הכניס הרה"ר את הבעל לכלא בטענת שקר שלא היתה ולא נבראה שכביכול התנהג בגסות לרבנים. הרה"ר הורה שלא לשחררו מהכלא עד שיתן גט בלי שום תנאים.

לאחר תקופת מאסר ארוכה וקשה בכלא, הובא הבעל יצחק מידן מהכלא לבית"ד כדי שיתן גט. הבעל סירב לתת גט במשך שעות רבות. רק בשעה שלוש אחה"צ הבין הבעל האזוק והמטורטר – משעות הבוקר המוקדמות – שהוא עתיד לחזור לכלא לתקופת מאסר ממושכת נוספת, נשבר והחליט לתת גט בכפייה.

הדיין י. שחור שנכח לבדו בבית"ד באותה שעה, ביצע את כפיית הגט – בדיין יחיד! (הדיין אף מציין בכ"י שהגט נכתב ונמסר לאחר השעה שלוש). חובה להדגיש שבגט זה לא היה מעולם פסק דין של כפיית גט על הבעל, ואדרבה היה לו כבר היתר נישואין ביד!!!... בכלא ישב בטענת שווא של 'ביזוי דיינים' עד שנשבר.

7

הקשר בין שמואל א' לכפיית גיטין

יהודי חרדי מהמרכז התחתן עם אשה שבעברה היתה במצוקה נפשית קלה (אנרקסית) והחלימה. לאחר שנולדו להם חמישה ילדים נכנסה האשה שוב לדיכאון קל. ובהמלצת חברותיה פתחה תיק גירושין בבית"ד הרבני. הבעל נזעק שרוצה שלום בית ומכיר את מצבה של אשתו שזו תופעה זמנית וחולפת שניתנת לריפוי. הרכב הדיינים הסכים עם הבעל ושלח את האשה לטיפול שלום בית. אולם הטוען רבני של האשה התעקש, ובמקום לשלוח את האשה לשלום בית, דאג להעביר את התיק להרכב של דיינים אגרסיביים בראשות הדיין ח.ש. שאנן. בדיון הראשון

הדיינים התעקשו שאין מה לדבר על שלום בית וחובה על הבעל לתת גט. הדיין נימק את החלטתו בכך שהאשה לפני החתונה היתה אנרקסית. ובעל שמוכן להיות עם כזו אשה, הוא שוטה! ואפשר לכפותו לגרש מדין 'שוטה'.

הבעל סירב והוכנס לכלא. לאחר תקופה הוחזר לביה"ד אסור באזיקים. הבעל הבין שאין מה לעשות, עשו הסכמי גירושין והאשה חתמה עליהם, והבעל נתן נתן גט בעודו קשור ברגליו ומלווה בשוטרים. לאחר תקופה קצרה האשה הפרה את כל ההסכמים של הגירושין שכשרות הגט תלויה בקיומם.

הבעל ערער על הגט שהפרת הסכמים, והמאסר פוסלים את הגט, וצירף לדבריו תשובה ארוכה מגדולי הפוסקים. הדיין שאנן לא די שלא ביטל את הגט, אלא כתב לבעל תשובה קצרה: **"החלטה, עיין שמואל א' כ"א טו, טז. ניתן ביום ח' תשרי תשע"ב, עכ"ל התשובה.** הבעל שהיה בהלם גמור, לא הבין כיצד גט מוטעה זה וביחד עם אונס הגוף והממון, קיבל אישור כשרות. וכשפתח את הנביא שמואל, שציין הדיין וקרא את הפסוקים: **"תראו איש משתגע... חסר משוגעים אני... כי הבאתם את זה להשתגע עלי".** שאל הבעל: שאם כוונת הדיין שהבעל שוטה, אז התווסף פסול חדש לגט, ששוטה לא יכול לגרש. ואם כוונתו שגדולי הפוסקים שהביא בערעורו על הגט, שהם 'שוטים' על שפוסלים את הגט, אזי הגט בטל מצד שהדיין לא הגון.

בהמשך לכך פנה הבעל שהוא מקורב למרן הגר"ח קנייבסקי והראה למרן את כל תיק הגירושין. מרן הגר"ח נרעש כולו ושלח את נאמנו להודיע לדיין שהגט בטל מהתורה, והאשה עדיין אשת איש גמורה. אך גם זה לא עזר, והאשה נישאה לאחר.

8

טרטורי הבעל – כפייה שגרתית

זוג חסידי מב"ב שהבעל הוא אברך ת"ח אבל במשך הזמן היה בעיות בחיי השלום בית. ולמרות שנולדו כמה ילדים החליטו משפחת האשה ועוזריה לפתוח תיק גירושין בביה"ד הרבני. ביה"ד הרבני בת"א פסקו שאין עילה לגט וצריך לחזור לחיות בשלום בית. אבל אחרי התערבות נוספת של משפחתה נעשה ערעור לביה"ד הרבני הגדול, וגם שם לא היה בכלל פסק של חיוב כפייה, אלא פסקו שבגלל שמסתמא לא יהיה בעתיד שלום בית אז יש מצווה לגרש. אבל הבעל רצה שלום בית, בפרט בשביל חינוך הילדים, ולא נתן גט. ביה"ד הגדול רצו לעשות עוד דיון ונתנו פסק 'צו הבאה', והבעל לא הופיע. אח"כ הובא הבעל ב'צו הבאה' ע"י משטרה שוב לביה"ד בת"א אצל דיין יחידי (בשם בן יעקב) שפסק שעל הבעל חיוב לתת גט, ואם לא יתן גט, עליו לבוא לבית הדין כל כמה ימים בשביל לתת גט.

עוד פסק הדיין בן יעקב, שכדי להבטיח את זה שהבעל יבוא לבית הדין ולא יברח לחו"ל, הוא נותן שתי אפשרויות: או שהבעל יפקיד מכספו הפרטי ארבע מאות אלף שקל במזומן, ועוד מיליון שקל ערבות (ואם פעם אחת לא יבוא – לוקחים את כל הכסף). או שהבעל יחזור למאסר תמידי כדי שבטוח יבוא לתת גט. הבעל לא נתן כסף, אז פסק הדיין להושיב את הבעל במאסר, והחל לטרטר אותו ולהביא אותו כמעט כל יום מבית המאסר לדיון בביה"ד – שזה כרוך בצער גדול של טלטול באזיקים בידיים וברגליים מהשעה חמש בבוקר עד חמש בערב.

הבעל היה מותש מהמאסר ובפרט שהושיבוהו בכלא כמה חודשים וגם בכל ימי חג הפסח. הבעל התקשר מהכלא לרבו וקיבל הדרכה כיצד לעשות מסירת מודעה בפני שלושה שהגט שיתן אין לו שום תוקף. הבעל מסר פעמיים מסירת מודעה בע"פ ובכתב בפני שלושה אברכים ששהו עימו בכלא, שאינו מסוגל נפשית להיות בכלא והגט שיתן כדי לצאת מהמאסר הוא בכפייה גמורה ואונס גמור – ובטל ומבוטל. לאחר מכן נתן הבעל את הגט המעושה. יצוין שבי"ד חשוב ביותר עבר על כל פרטי התיק וכתב פסק הלכה: שהגט בטל מהתורה. כמו"כ הביאו את הפרטים לפני מרן הגר"ח קנייבסקי – ופסק שהגט בטל מהתורה והאשה עדיין אשת איש גמורה. אולם האשה חשבה שהגט כשר לכתחילה ונישאה שנית לאברך, ונולדו להם כמה ממזרים.

9

אכזריות לשמה – סילוף התורה

הובא לפנינו תיק מחריד של משפחת מ. מביתר עילית שהבעל אברך ת"ח מרביץ תורה שכל רבני העיר מכירים אותו לטובה. לדאבון לב אשתו פתחה נגדו תיק גירושין - **היות והיא ואחותה ועוד מספר חברות נתפסו לכת הידועה** (סדנה מובילה) **של שושי סלפסקי** (שכל גדולי הדור החרימו אותה, והיא מוכרת כ'כת' - במרכז הישראלי לנפגעי כתות. ע"פ הוראת גדולי הרבנים כל הידוע על נזק בכל צורה ודרך שהיא שגרמה ש. סלפסקי למשפחות, שיפנה למרכז לנפגעי כתות בטלפון 03-6708811) וידוע שהיא מזרזרת מאד את הנשים והורסת בתים בישראל. האשה עברה לגור במקום אחר, והשאירה את הבעל לבד בבית, ושלחה לבעלה הזמנה לדיון.

בביה"ד הרבני טענה האשה שבעלה אלים ורוצה להתגרש. כהוכחה הביאה האשה לעדות עובדת סוציאלית (שהיא חברה טובה שלה ממקום עבודתה). הבעל טען בפני הדיין יקותיאל כהן שאינו אלים חלילה, והביא עדויות מהשכנים והרבנים בעיר, וגם הביא עדות מאשתו שאמרה (תקופה קצרה קודם לכן) בפני מספר דיינים שבעלה לא הרים יד מעולם, והודתה להיפך שהיא זאת שמכה אותו והיא אלימה כלפי בעלה. כמו כן הביא הבעל עדויות ומסמכים שאשתו מהכת הנזכרת לעיל, והיא מודרכת לטעון בשקר ש'הבעל אלים'. ושהיא תבעה אותו בסכומים הזויים בבית המשפט על מזונות הילדים בסך: 14 אלף לכל חודש עבור שישה ילדים. הבעל הוסיף שאינו רוצה לגרש, זה גט מעושה. ובשביל הילדים צריך 'שלום בית' ושיוציאו את אשתו מהכת המסוכנת שבה היא חברה ובגללה פירקה את הבית.

הדיין יקותיאל כהן החליט בדיין יחיד ארבעה החלטות: א. החליט לקבל מיד את טענות האשה ללא שום בירור. למרות שהודתה שקשורה לכת הנ"ל ומודרכת על ידם. ב. החליט לקבל את דברי העובדת סוציאלית בטענה ש"אומן לא מרע אומנותו" ולמרות ידידותה עם אשתו. ג. הדיין היחיד חייב את הבעל מיד בגט בכפייה - בטענה שהוא אלים. ד. הדיין הרחיק את הבעל מהבית ב'צו הגנה' כדי שלא יפגע באשה. למרות שכבר חצי שנה הבעל גר לבדו בדירה. הבעל המזועזע טען שגר לבד בביתו, ללא אשתו, וכל ההרחקה היא רק לצערו שיצטרך לישון ברחוב.

כל רבני העיר חיזקו את הבעל והמליצו לו לערער בביה"ד הגדול. אך גם **שם הרה"ר דוד לאו**, חיזק את פסק ביה"ד האזורי, בטענה: שהיות ולא הלך לאיבחון שהוא נורמאלי, רגליים לדבר שהוא חולה נפש וחייב גט (למותר לציין שהבעל נורמאלי לחלוטין, והאשה היא זו שהשתגעה לגמרי). בנוסף לכך, הרה"ר דוד לאו עשה פשרה אחרי שהיה כבר פסק דין ממנוי לטובת הבעל, **וגרם לבעל הפסד של רבע מיליון שקל נוספים**, בכך שטען על חלוקת הדירה שלא תהיה חצי חצי, היות: "ובית הדין התרשם באומדנא ברורה שלפני עשר שנים כשהזוג התחתן, וחיו בשלום, גם אז האשה חתמה על חצי חצי ברכוש - רק מפחד". ולמרות שדיינים אחרים בביה"ד הגדול לא הסכימו לרה"ר דוד לאו, וטענו שיש לחלק חצי חצי, למרות שהאשה שלמה על הדירה יותר. אך הרה"ר דוד לאו לא שינה את דעתו. כשאמר הבעל לדיין יקותיאל כהן שהגט מעושה ואינו שווה מאומה, הדיין רתח מזעם ועלה חמתו להשחית, ואיים למרר את חיי הבעל ב'צווי הגבלה' קשים עד שיתן גט...

בהמשך נודע לבעל מגורמים שהיו אצל אחד הדיינים ושמעו ממנו (והשיחה הוקלטה) **כי האשה ואביה נפגשו קודם הדיון עם אותו דין בביתו**, וכי אב האשה ערך לדיין את ספרו, ולכן הוא מכיר לו טובה. למרות זאת הדיין לא פסל עצמו מלדון בתיק זה, עד שהבעל דרש זאת.

10

דיינים שמבטלים הסכמים שאושרו על ידם

זוג מירושלים הגיע לביה"ד הרבני בעקבות שהאשה הושתה ע"י חברה גרושה. הבעל ביקש שלום בית. ביה"ד התנגד לשלום בית היות והאשה אמרה 'מאיס עלי' (היא אפילו לא הבינה את המילים שאומרת). הבעל התעקש וביה"ד חייב אותו במזונות מעוכבת של חמש אלף שקל לחודש. לתדהמת הבעל אחרי תקופה קצרה הגיעו חיובי מזונות מעוכבת לאשה לשבעים אלף ש"ח, מלויים בתביעות של הוצאה לפועל. הבעל נאלץ להסכים לגירושין בעל כורחו. ולקח עו"ד להגיע להסכם עם האשה. בהסכם נאמר שהאשה תחזיר את הרכב של הבעל שגנבה לו. כמו כן האשה תבטל את ה70 אלף שקל של מזונות מעוכבת.

ההסכם אושר ע"י הדיינים: י. אליעזרוב ח. י. רבינוביץ. מ. אלחדד. וההסכם קיבל תוקף של פסק דין. מכח הסכם זה נתן הבעל גט בכפיה (כי רצה שלום בית ונתן רק בגלל מזונות מעוכבת של 70 אלף שקל). לאחר הגט ביקש הבעל 'מבית הדין' אישור להוצאה לפועל למחיקת חוב המזונות מעוכבת כפי שהתחייבו בהסכם, ולא קיבל מאומה! אמרו לו שישתדר לבד עם הוצאה לפועל. ובהוצאה לפועל אמרו שצריך מכתב פסק מבית הדין על ביטול החוב. למעשה הבעל נשאר עם החוב ושלם אותו בעצמו עד הפרוטה האחרונה. כמו כן הרכב החדש לא הוחזר לבעל כלל.

מלבד זאת זכות המגורים בדירת עמידר נשארה רק לאשה, ואת הבעל העיפו מהדירה. האשה שעובדת במחשבים ומקבלת מעל שש עשרה אלף בחודש – חייה ברווחה כלכלית ובסגנון חיים בזבזני, אעפ"כ ביה"ד לא חייב אותה כלום במזונות, אלא חייב רק את הבעל במזונות עבור הילדים עד גיל 18 – בסכום השווה לכל גובה משכורתו שהוא כחמשת אלפים שקל בחודש. הבעל עובד כמשגיח כשרות ולא נשאר לו כסף אפילו ללחם. למדור ואוכל זקוק הבעל להיות תלוי בחסדי זרים, ובוודאי אין לו הזכות להקים בית חדש. העיקר שיש משכורת אסטרנומית לדיינים, ומה זה משנה שלבעל לא נשאר כסף כלל לחיות חיים אישיים.

סוף האמת לנצח

כתב הגאון רבי שמשון רפאל הירש זצ"ל
(שמש מרפא עמ' ש')

**"רק לשקר דרושים תומכים כדי להצליח...
האמת לעומת זאת, תמיד תנצח בסופו של
דבר, אפילו אם הדבר יקח זמן... בסופו של
דבר תשיג האמת את הכבוד והערכה, אפילו
של אלו שלא מוכנים לקבלה.
האמת היחידה שהלכה לאיבוד, בלי כל
אפשרות להחזירה, היא אותה אמת שאין
למחזיקיה האומץ לדבר בגילוי לב עבודה.
האמת לא הובסה מעולם מכל התנגדות, היא
הובסה רק כשחבריה היו מדי חלשים מלהגן
עליה".**

תוכן העניינים – המהדורה המלאה

פרק א - כפיות גיטין המצויים כיום אשר מבטלים את הגט מהתורה

- א. האם מאסר בכלא הישראלי מבטל את הגט?
- ב. כפייה על דבר אחר – אם נחשב כפייה?
- ג. האם יש תוקף לדקלום: "מצווה לשמוע לחכמים"?
- ד. האם הדקלום של האשה: "מאס עלי" – מתיר כפייה?
- ה. האם הטענה הנפוצה של האשה: "הבעל אלי" – מבטלת את הגט?
- ו. האם אפשר לסמוך על עובדת סוציאלית או עדים פסולים כדי להעיד על הבעל, והאם זה פוסל את הגט?
- ז. האם איומים על הבעל – מבטלים את הגט מהתורה?
- ח. האם קיים היתר כפייה המכונה: "רבי חיים פאלאג'י"?
- ט. האם קיים היתר כפייה המכונה: "רבינו ירוחם"?
- י. האם יש מקור לדעת הרבנות שכל אשה שמבקשת גט נחשבת "עגונה"?
- יא. האם שייך לכפות את הבעל לגט מדין: "אינו זן ואינו מפרנס"?
- יב. האם אילוץ הבעל לתת גט לאשתו תמורת תשלום כספי או תמורת וויתור על 'התביעות' המאיימות עליו – מבטל את הגט?
- יג. האם 'צווי ההגבלה' המוטלים על הבעל – מבטלים את הגט?
- יד. האם הטלת קנסות על הבעל כמזונות מעוכבת – הם גזל ומבטלים את הגט?
- טו. האם 'חלוקת הרכוש' של בתי הדין הרבניים – מבטלת את הגט?
- טז. האם 'בתי הדין הרבניים' שלא פוסקים את המהרשד"ם – גורמים לביטול הגט?
- יז. האם מזונות הילדים הנהוג היום בבית הדין הרבני – גורם לביטול הגט?
- יח. האם המציאות שהמזונות נמסרים לאם ולא לילדים – מבטלת את הגט?
- יט. האם משמורת הילדים הנהוג בבתי הדין הרבניים – גורם לביטול הגט?
- כ. האם חלוקת הרכוש והילדים בין הבעל לאשה הנעשים שלא כדין תורה – גורמים שהגט יהיה בכפייה ולביטול הגט?
- כא. האם עצם פתיחת תיק 'בבתי הדין הרבניים' – גורם לכפייה ולביטול הגט?
- כב. האם העובדה שאין ברבנות שלושה דיינים בכל מהלך הדיונים והפסק – מבטל את הגט?
- כג. האם הטענה שהדיינים עושים כמו 'בית המשפט' – מתירה את גזלנותם?
- כד. האם העובדה שדייני הרבנות נבחרים ע"י פורקי עול – מבטלת את גיטיהם?
- כה. האם הבעיות במינוי הדיינים – מבטלת את הגט?
- כו. האם העובדה שהרבנות כופה לדון רק אצלה ולא במקום אחר – מבטל את הגט?
- כז. האם העובדה שדייני הרבנות נוטלים שכר לדון – מבטל את הגט?
- כח. האם דייני בתי הדין הרבני פסולים לדון מדין נוגעים בדינותם – וגיטיהם בטלים?
- כט. האם דיינים בבתי דין הרבניים פסולים לדון כיון שרואים סרטים לצורך עבודתם, או משום שמשתמשים עם איפון ואנטרנט פרוץ, וחשודים על עריות – וגיטם בטל?
- ל. בתי הדין הרבני שדיינים כפייה 'שלא בפניו' – האם הגט בטל מהתורה?
- לא. האם בתי הדין הרבניים שכופים את הבעל לתת 'גט שני' – הגט בטל מהתורה?
- לב. האם יכול בעל לערער על הגט שעשו לו ברבנות, והאם ערעורו מבטל את הגט?
- לג. האם בית הדין הגדול לערעורים מותר ע"פ הלכה, או שהוא משפט הגויים?

פרק ב - בעיות המצויות בגיטין ברצון אשר מבטלים את הגט מהתורה

- לד. האם ביטול ההסכמים – גורם לגט מוטעה שבטל מהתורה? עד
- לה. האם מנהג בתי הדין הרבני האומרים לבעל: תן גט אחר כך נדבר – מבטל את הגט?
- לו. האם הטעיית הבעל שמצווה עליו לגרש – מבטל את הגט?
- לז. האם המהירות בעשיית הגיטין – גורמת לבעיות בצורת האותיות ובבירור השמות?
- לח. האם יש בעיות קשות בעידי הרבנות הנבחרים ב'מכרז'?
- לט. האם עידי הרבנות פסולים להעיד – גם מדין 'נוטל שכר להעיד'?
- מ. האם גיטי הרבנות בטלים מצד שאין העדים יודעים האם הבעל מגרש מרצונו הטוב או בכפייה?

מא. האם כל גיטי הרבנות בטלים מצד שאין הבעל קונה את הגט?
מב. האם גרושות הרבנות לא יכולות להינשא בגלל בעיות 'במעשה בית דין'?
מג. האם גיטי הרבנות בטלים בגלל שאין בי"ד על מעשה נתינת הגט?
מד. האם קיים חשש בהלכות 'לשמה' בגיטי הרבנות?
מה. האם דייני הרבנות עושים "הפקעת קידושין" בשביל להסתדר עם הפסולים הרבים?
מו. האם בתי הדין הרבני איבדו את חזקת כשרותם וכל הגיטין שעושים שם בחזקת בטלים מהתורה?

פרק ג - בעיות חמורות נוספות הקיימות ב'בתי הדין הרבניים'

מז. בעיות הלכתיות הקיימות בפסק ירושת הבנות ופשוט כבכור.
מח. עקירת פסקי השו"ע בשחיטה לספרדים לטובת 'איחוד האומה'.
מט. עקירת מצוות יבום לספרדים
נ. שערוריית הגיורים ברבנות
נא. האם נזקי בתי הדין הרבניים הגיעו לכל העולם?
נב. האם הסכמי קדם נישואין מבטלים את הגט?

פרק ד - שאלות ותשובות

א. מהי דעת גדולי ישראל על 'בתי הדין הרבניים'?
ב. דייני 'בתי הדין הרבניים' טוענים שכל התלונות של גדולי ישראל נגדם - זה רק פוליטיקה. האם יש ממש בטענות אלו?
ג. במה בתי דין הרבניים מייצגים את התורה?
ד. האם רמת כשרות הגיטין 'ברבנות' שווה לרמת כשרות המזון בהכשר 'הרבנות'?
ה. האם ארגוני הנשים עוזרים ומסייעים או פוגעים בנשים ובילדים?

לקבלת הקונטרס באימייל נא לשלוח בקשה לכתובת getkoshr@gmail.com או באתר האינטרנט:

מהדורה מקוצרת

מהדורה מלאה

<https://goo.gl/qSCben>

"חרב באה לעולם על עיניו הדין ועל עיוות הדין"

(אבות ה, ח)

"אם ראית דור שיערות רבות באות עליו,
צא ובדוק בדיני ישראל. שכל פורענות שבאה
לעולם לא באה אלא בשביל דייני ישראל...
המתעבים משפט זאת כל הישרה עקשו"

(שבת קלט.)